

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(Môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

Số 67

10 TÌ

TUẦN LỄ TỪ 26.6
ĐẾN 2.7.1969

CHỦ TIỆM : MINH VỒ

ĐẦU BẾP : THƯƠNG SINH

CỬA TIỆM 54 VÕ TÁNH ỚNG NÓI 24.901 - 93.801

Wason
DS531
C74++

67
June 26, 69

CORNELL
UNIVERSITY
NOV 05 1969

Còn ra cái giống người

lời của PHONG NGŨA
(Giáo sư chơi dê)

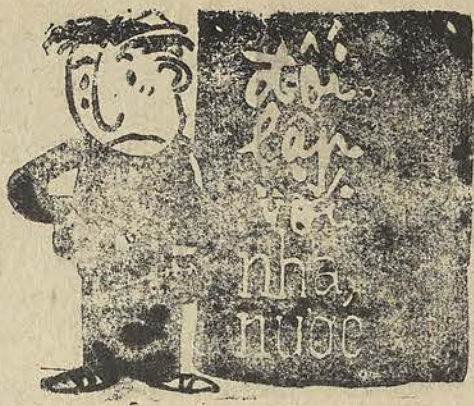
Hai tuần trước, trong một cuộc hội thảo của khối Dân Chủ Xã Hội của Thượng Viện, nhà khối trưởng Đặng văn Sung đã vi vút một đôi nhời góp nhặt rông dài rất đáng đề quần hào hai phái hắc bạch suy nghĩ và lạm bàn. Nhà khối trưởng Đặng văn Sung trách nhẹ Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu rằng thì là đã đi phó hội Midway đơn độc, không hỏi ý kiến đại biểu dân cử gì hết trời. Để dân chưng lịch

sử, nhà khối trưởng Đặng văn Sung «phán» một câu bay bướm kiêu... tiền chiến «Bảo Đại trước khi đi dự một hội nghị nào đều tham khảo ý kiến các nhân sĩ của ba miền Trung Nam Bắc». Thừa nhà khối trưởng Đặng văn Sung kính trọng bậc tỷ! Hân ngài thừa biết thuở hoàng đế Bảo Đại trị vì cái đất nước khốn khó này, tuy kẻ sĩ bị Tây cà lô nó kẻ tú đứng vào miệng, tuy cái sĩ khi nó rứt rề gà phải cáo nhưng vẫn chưa có ai

đang tâm làm côm Mèo và nhất là, đô la xanh nó chưa làm tung lượng tâm người Giao Chỉ. Nôm na mà nói thì người trong nước từ vua quan, sĩ thứ đều còn ra cái giống người. Do đó mới có sự tham khảo ý kiến trước khi đi dự hội nghị. Hôm nay đây, cái thuở mặt Giao Chỉ này, như nhà khối trưởng Dân Chủ Xã Hội đã trông, đại diện, của dân kẻ thì phú linh sang lầy ăn hit, năm chông mong vọng miệng về chửi que hương, kẻ thì

buôn lịch cõi trường, kẻ thì ăn cắp tượng Chăm, kẻ thì chơi lên, kẻ thì rút guốc chửi đũa chơi lên mình, kẻ thì bảo đối thủ mình là chó, lại thêm kẻ tự nhận mình là chó... Với những đại diện dân như vậy, Tổng Thống Thiệu đi phó hội mà cóc them đêm xía tôi, kẻ cũng phải Rất dang hoan hô là đáng khác. Muốn được Tổng Thống kính nể, tôi trong quý vị dân cứ nên đóng cửa quốc hội, mua sách «học làm người» về dạy nhau đi đã. Lien trách ký, hậu trách nhân mờ ly.

Trở lại vấn đề Thơ Văn Tiền Chiến àoạt xâm lăng chỗ đứng của thơ văn hôm nay

Trước khi đặt bút viết bài này, thư ký tòa soạn Thương Sinh cho biết ông chủ sự phòng... Phối hợp của Sở phối Hợp Nghệ Thuật đã gọi tôi về phòng cho bàn và quả quyết không còn có tài nạn tái bản Thơ văn của các tác giả đang ngồi ở Hà Nội qua miệng chữ chế độ và nhân dân miền Nam ở Saigon nữa. Thương Sinh còn cho biết ông chủ sự nó — Cũng là bạn của Thương Sinh — bảo rằng từ năm 1968. Sở phối hợp Nghệ Thuật không cấp thêm một giấy phép tái bản nào cho thơ văn tiền chiến mà tác giả của chúng đang làm việc đặc lực cho Cộng Sản. Ông chủ sự nó tâm sự thêm: Và Đại Học Văn Khoa quay rồ-nê-ô bán nên nếu cấm in ty-pô bày bán, e có sự treo căng ngang. Bây giờ, vì công cuộc chiến đấu diệt Cộng mà tịch thu những sách của Nguyễn Tuân, Nguyễn công Hoan, Tô Hoài, e sẽ thiết thời cho người bỏ tiền tái bản!

Mặc dù, ông chủ sự... Phối hợp nó là bạn của bốn tá thư ký tòa soạn, tôi cũng rất lấy làm một sự không đồng ý với ông và với Sở phối Hợp nghệ thuật của ông do xếp song. Văn Đình Thái chỉ huy. Sở Phối Hợp nghệ thuật đã tỏ ra quá dễ dãi với những kẻ âm mưu trở gó vắn nghệ (tức là tái bản sách của bọn Xuân Diệu, Huy Cận, Nguyễn công Hoan, Chế Lan Viên), vì lý do nào đó, chúng ta cần phải xét lại. Những người chống Cộng đến chiều không thể ngây thotin vào cái lý do « treo căng ngang » mà Sở phối Hợp nghệ thuật viện dẫn để đánh bóng cá nhân những kẻ đang đổ phân vào chế độ ta. Ngược lại, Sở phối Hợp nghệ thuật đã, luôn luôn, khó để với những nhà văn có ý thức khi họ vác sách "hầu" sở. Thế Nguyễn, 1 nạn nhân của sở phối Hợp nghệ Thuật, đã từng viết nhiều bài nói lên cái thực trạng phũ phàng, nói lên cái đôn thù mà sở Phối Hợp Nghệ Thuật đánh anh và nhà xuất bản Thái Độ của anh tối tăm mặt mũi. Thế nguyên cũng đã ngâm bồ hồn mỗi lần vác sách của nhà Trình bày lên... phối hợp sự kiện 100 nhà văn quốc gia ký vào bản kiến nghị đòi hủy bỏ cái gọi là sở Phối hợp nghệ thuật đủ nói lên sự phẫn nộ của nhà văn đối với bọn đồ tể văn chương bọn ngu xuẩn chỉ biết gạch xoá... bôi bọ tư tưởng của nhà văn như một cái máy.

Tại sao sở Phối Hợp nghệ thuật đã cố tình « đim » những tác phẩm giá trị của hai nhà xuất bản. Thái độ Trình bày và làm khổ nhiều nhà văn chống cộng khác mà lại dễ dàng với thơ văn của bọn đầu xỏ cộng sản Hà Nội, khi có kẻ xin tái bản? Tại Sao?

Ông Tổng Trưởng Nguyễn Ngọc An, một chiến sĩ chống cộng đến chiều, cần biết rõ lý do này hơn bất cứ ai, Sở Phối Hợp Nghệ Thuật đã có lý lịch của những kẻ đứng tên tái bản thơ văn của bọn Huy Cận, Chế Lan Viên, Nguyễn Công Hoan chưa? Các ông phối hợp sợ những kẻ âm mưu dọn đường cho văn nghệ miền Bắc bằng thơ văn tiền chiến, thiết thời! Ôi, thật là nhân đạo. Nhưng lòng nhân đạo của các ông đã phá thối công cuộc, tuyên truyền, đã làm nản lòng những chiến sĩ chống văn hóa Mác xít. Giải thích gọn gàng quá nhỉ?

đàn anh đời lập với nước đàn em đời lập với nhà bếp

Au Dương Công Tử đã thừa thắng xông lên. Có người khôi hài nói:

— Ông Nguyễn Cao Kỳ đã mất niềm với nhân dân miền Nam rồi. Không bao giờ chính phủ của ông Kỳ có thể là « Chính phủ của dân nghèo » được. Au Dương Công Tử mới là người làm cho dân nghèo dễ, hy vọng, sẽ lập một Chính phủ của người nghèo!

Thần tình thay là những cú vung đũa thần kinh tế của Au Dương Công Tử. Kể hèn này, số báo trước, đã ời què ngu dốt mà xúc phạm tới... long nhan. Rất lấy làm một sự sợ hãi. Vậy hôm nay xin cúi đầu bái phục, bái phục. Công bái phục thêm những đấng kềm nã kinh tế của Au Dương Công Tử. Những đấng này thật hiền hòa, lễ độ, không hề làm mất một sợi lông chân tình cảm của dân chúng, của bọn có hàng tồn kho. Hãy tổng giê bản vào mồm những anh phân nân, kêu ca về thái độ hào hùng, anh dũng, hiệp sĩ của các đấng kềm nã kinh tế. Au Dương Công Tử nên gán cho mỗi đấng ấy một cục kinh tế bội tinh bằng vàng khè.

Sau ngày Au Dương Công Tử về một con voi bu và miệt thị những kẻ công kích công trình phân xuất quân bình của Công tử là những kẻ mù đoán voi. Sở vào bắt cứ chồ nào của con voi, của công trình kinh tế vĩ đại của Công tử cũng bảo là sờ vào phân... xuất. Phân xuất đầu phải là phân bón kieu ở mỏ dầu hòa lên mà có mùi thơm. Phân xuất thơm lắm. Thơm thấy... phân xuất, thơm như tãi ba của Au Dương Công Tử ấy. Nhà mù PHÂN NÓ XUẤT ra từ cái tài kinh bang tế thế của Au Dương Công Tử mà cái đám dân nghèo hơn, nghèo bằng vô số Bắc kỳ hôm nay. Một vài đứa ghét Mèo thì nghĩ rằng, sau khi sửa soạn cho trí thức bình đẳng với lao động toàn diện (thí dụ y sĩ phải ngang quyền lợi mĩ lự thợ chích đạo, trừ được viên được bán thuốc sát nách tiệm của dược sĩ và thợ đèn ngang với kỹ sư điện vắn vắn), Mèo nó muốn dân miền Nam khôn lặn ngang dân miền Bắc để nó dễ tính toán viện trợ khi có... huê bình! Ý kiến của bọn đờ điều Mèo chẳng? Kể hèn này dềch tin thế đâu.

Kể hèn này cương quyết cho rằng t' là ời thấy dân miền Nam sai đồ Mỹ lựu kỷ quá nên sung sướng ra và không còn thiết đấu tranh. Thành thử phải đẩy dân chúng vào con đường khắt khe theo đúng phương thức Ngô đình Nhu:

TAM TỨC - TAM GIÁC = TAM NHÂN = DAN NHỊN

Phương thuốc Dân nhện còn giúp cho Mặt Trận Cứu Nguy Bao Tử của ông Tony Mỹ và André Tây tiến lên tìm một chỗ đứng trong nền đời lập. Dân có nhện thì bao tử mới lép và đời cứu nguy. Dân không nhện, bao tử nó nê chà hóa ra các lãnh tụ của Mặt Trận Cứu Nguy Bao Tửngôi ngáp vệt u? Mà chỉ có chó mới ngáp phải ruồi. Lãnh tụ sức mảy mà ngáp phải ruồi cách mạng được. Bởi vậy, công trình phân xuất đã mang đầy ý nghĩa: Đói rách và đấu tranh. Thần tình ghê!

Những cái nôi, cái niêu, cái xoong, cái chảo bị phục vụ nhiều quá nhưng cốc dăm chống đối nhà bếp. Nay nhờ phân xuất quân bình, dân chúng rất hân hoan mừng nên đời rách vĩnh cửu mà treo nôi, treo niêu một xô: Cáo cuối cùng của bài đời lập ngợ gân, nó lý, thiếu mạch lạc kết luận rằng Au Dương Công Tử, có thể, là kẻ thù của công thương kỹ nghệ gia, nhưng công tử đã là thần tượng của những cái niêu rỗng.

Âu Dương công tử, thần tượng của những cái niêu rỗng

(TIẾP THEO KỲ TRƯỚC)

Bồng một dưoi ươi ngâm thơ lớn:
— Xuân trời đất làm bằng hoa bằng lá
Người Việt Nam làm bằng súng bằng gươm
Xuân muốn năm lấy sắt lửa mà làm
Hoa hạnh phúc này tự nòng đại bác
Lòng lưu đạn chứa hương thơm ngào ngọt
Ném đi, bắn đi, gươm giáo chém đi
Chặt ngang thây loài Cộng sản gian phi
Lũ « hòa giải » bắn vào hàng ngũ chúng
Xuân sẽ nở khi dứt đầu phản động
Máu Việt Nam không chen máu tanh hôi
Bình sĩ ta mang cả sắc vô hời
Bất tạo hóa nó nư cười độ lượng

Những câu thơ làm nóng máu những người chủ trương, chiến thắng trước, hòa bình sau và làm dựng tóc gáy năm thằng cò vô hòa giải rút cùng Trần-Pi-Giông. Cả Hội Đười ươi vỗ tay. Rồi loạn đá. Y hết cuộc loạn đá ở nhà hàng Quên Đi hôm nào. Người ta to tiếng một tí, đã xong chuyện rồi. Thì anh thi sĩ phong tình nọ cây, mình đeo lon bự, cây mình dang làm một thứ quân đốc, xông lên giành lấy mi-cô của ca sĩ mà ông ngâm những vần thơ trí sa rên trê của anh ta. Kết quả là người ta, vì người không được những vần thơ cóc chết mà loạn đá tới bời.

Nhà báo Phong Ngựa, bữa đó, có mặt. Phong Ngựa rất ghét những anh khứa thích nhi nhỏ một bài ca, một bài thơ tại nhà hàng ca nhạc. Còn nhớ, hôm ăn với Minh Vô ở nhà hàng « Ô lanh bi da », đang ngon miệng thì có ông lên rừ người mà hát bài « Thương để hỏi có thấu cho Việt Nam này » như sau:

— Con chim chân chính không hề biết sút lão. Tôi đi Chú Ía đã bao nhiêu lần rồi. Mẹ Việt Nam yêu dấu ơi, chưa hề vỡ vôi...
Phong ngựa bồng ói hết đồ ăn ra. Nó xúi Minh Vô lên giàn nhạc lôi cò cái thằng chết toi xuống. Thằng chết toi xưng xô:

Tui là... ca sĩ, là Chế Phục Linh mà!
Minh Vô hỏi:
— Anh có phải là ca sĩ của nhà hàng không?
— Không.
— Anh cao hứng lên hát, há?
— Đúng.

— Vậy anh là Chế Bồng Nga đem chiến thuyền ra đánh Thằng Long tôi cũng mời anh xuống. Anh hát rên rĩ, tôi ăn dềch ngon. Bỏ tiền đi ăn, nghe nhạc để anh chửi vác tai tôi à?

Lại một lần ăn ở Văn Cảnh, Phong ngựa đã khoái khi công tử Hoàng Kim Lân bị anh em lính dừ bắt quỳ lạy và bỏ như chó vì cái tội cây mình là con lão Hoàng Kim Quy, lẳng xăng xí xô lên mi cô làm trò khi. Rồi một lần cái bọn UPI ăn tiệc, lủ mít lên biểu diễn tiếng mèo mời quan thầy chúng hát nhạc cao bồi giọng ống bơ rì. Xuyết nữa con nhà Minh Vô đã vén môi lên chửi bới trên mi cô nếu cò Công và cò Huyền Không lạy như thế sao, nài có cò Công sắp đi Mèo tu nghiệp, xin hãy vui mi cô Công mà quên bọn khi già đó đi. Ấy, cuộc đời vẫn có những cái màn văn nghệ tạp lục bản hơn cả văn nghệ tạp lục theo quan điểm của cố đạo Trần Du, Di nhiên, nó không giống màn ngâm thơ của dưoi ươi. Vì đây là Hội Đười ươi. một cái hội có quyền ạy lên, dư luận và công luận. Đười ươi có quyền buôn lịch cõi trường, ăn cả tượng Chàm cơ mà.

Loạn đá một lát, A Hénh hét lớn:
— Hoan hô lập trường hòa bình công chính.
Phúc ngáp chửi:
— Mẹ mày, A Hénh à! Mày về điếm xi măng tồn kho đi kéo kiem nã kinh tế sắp đi xết đó.
A Hénh đã tỏ ra bất cần đời.
— Sư anh, anh tưởng anh hách lăm à? Thằng ký giả Trần Minh Ý sắp lột quần-xà lòn của anh đó. Nó đang nhờ bọn Con Ong cho đăng bài của nó đấy.

Phúc Ngáp gãi bụng xoắn xoạt:
— Ông dềch chọc bọn Con Ong ông chắc chúng nó cũng chẳng trêu ông.

A Hénh quai miệng ra:
Mày dám chửi ruồi tái béo phát nữa không? Mẹ kiếp, lần này chúng nó, không nhin nữa đâu. Chúng nó sẽ ăn thua đủ. Thử một lần coi:
Phúc ngáp nghiêng rắng:
— Cả lò nhà mày, A Hénh à! này đừng xui đại

ông. Chuyện đã qua rồi, mặc mớ gì mày mà mày khơi lại đống rác thối ấy.

Tự nhiên, Trần Pi Giông lên tiếng:
— Ai ngâm mấy câu thơ vừa rồi đấy?
Le Pou sang sảng:
— Tao đây. Tao ngâm đây. Sao?
Trần pi Giông nhún vai:
— Có vẻ hiểu chiến.
Le Pou tức giận.

— Hiểu chiến cái mà mẹ mày á, Trần Pi Giông. Phải đánh nát bọn Cộng Sản, phải nhò hết rế bọn quốc gia phân biệt, bọn « hòa giải » rút vô lại thì mới có hòa bình. Hòa bình đâu ở cái kiến nghị chửi dít của bọn về lại hav ở cái sáng kiến ngu xuẩn của mày. Mày muốn hiểu chiến không, ông đập học máu mồm mày ra bây giờ.

Mất Huệ, Quốc Công, Trâu Đánh, Tuổi Dậu Nho Tấn là năm thăng dưoi ươi vô lại đã cò vô chính

RẢI ĐỘC

PHONG SỰ SỐNG SỰNG CỦA PHÒNG TÍCH

phủ hòa giải, thấy Le Pou nhỏ con hơn Trần Pi Giông, hích Trần Pi Giông :

— Chơi đi, bồ cu đực.

Bồ cu cái Nhị Kiều xùy :

— Chơi đi, anh cu đực.

Le Pou xấn tay áo :

— Ông thề sẽ đánh bỏ mẹ thằng Trần Pi Giông nếu nó còn mở miệng bảo những ai chiến đấu chống Cộng là hiếu chiến.

Le Pou tấn công :

— Sư mày, Trần pi Giông ả !

Trần Pi Giông vốn hèn như tất cả những thằng ăn cơm quốc gia thờ ma CS ở miền Nam tự do này. Nó chỉ hung hăng con bộ xít khi người quốc gia im lặng vì khinh bỉ nó thôi, khi lúc người quốc gia Le Pou công khai nhục chúng, nó bèn co vòi y hệt một thứ rắn rúc mới tận lỗ chân lông ở chỗ lông mọc kín mà ăn nấp.

— Tôi nín.

Đèn sáng ửng hộ Le Pou :

Không cho mày nín. Mày phải khai huych toẹt ra xem mày là quốc gia chân chính hay quốc gia thờ Cộng sản ?

Trần Pi Giông rung rung nước mắt :

— Anh em ơi, tôi chân chính.

Vi Rồng hét :

— Đừng tin nó. Vem nó ghê lắm. Nếu cần ăn phân làm Cầu Tiên, nó cũng dám ăn đó.

Dân Bảo Phạng cười gương... đi cư Cái Sản :

— Ừa, thật vậy, đúng thế, quả nhiên, do đó, cho nên cần phải đánh bẻ mặt nó ra.

Trần Pi Giông đứng thộn người chờ đón hội chợ, Bồng hẳn khóc hu hu. Ai trông thấy cũng thương hại. Le Pou mũi lông :

— Thôi, tao tạm tha cho mày đó. Từ nay còn dờ cái giọng thân Cộng Sản, ông sẽ nhét kít vào miệng mày. Ông ghét Cộng Sản nhưng ông căm thù quân phản bội.

Bừu Sanh, tên dưới ươi bần nhất của Hội Đười ươi, cao hứng nói :

— Đồng ý.

Bừu Sanh được ví như con bộ hng, Nó chuyên ăn đất dưới đồng phân. Nó ăn nhiều đất của Saigon lắm. Những thằng như nó còn sống, lại còn được quyền hạch sách chính quyền thì, đâu có phép lạ, chính quyền cũng không làm sao cho dân hạnh phúc được.

Một tâm gương sáng đề các ông bà tai to mặt lớn suy giảm

LTS.— Chúng tôi vừa nhận được lá thư dưới đây kèm 1 bưu phiếu 10.000đ. của vị hảo tâm nhờ CON ONG chuyển tới làng Cô Nhi Chiến Tranh Long Thành.

Sở tiền này chúng tôi đã giao cho cô Phương Thảo nhựt báo Trắng Đen chuyên dùm.

Thay mặt các em xấu số Cô Nhi LT. thành thật cảm ơn cụ Hạnh và CON ONG xin ghi nhận cử chỉ cao đẹp này. Dưới đây là nguyên văn lá thư gửi cho CON ONG :

Ban mệnh, ngày 19 tháng 6 năm 1969

Thưa ông Chủ nhiệm,

Tôi là Cù đình Hạnh, 80 tuổi. Tuy già, mà nhờ ơn Phật Tổ độ cho, tôi vẫn có sức khỏe ; hiện là công nhân của xưởng cơ khí « Đức Lan » tại Ban mệnh.

Tôi có dành dụm được 10.000đ, định để đến ngày 4 tháng 6 ta sửa lễ cúng gia tiên là ngày sinh nhật của 80 tuổi tôi ; nhưng tôi xem tuần báo « Con ong » số 64 ra ngày 4-6-1969, thấy tình cảnh làng Cô nhi Chiến tranh, tôi lấy làm cảm động.

Nghĩ mà dục bất tòng tâm, vậy tôi bả bỏ ý kiến cúng sinh nhật 80 tuổi của tôi (chỉ cúng hương hoa năm ba trăm thôi, thiết nghĩ cũng được). Với số tiền này (10.000đ00 Mười ngàn đồng bạc) tôi gửi về quý báo, xin phát vô ngại tâm chuyển giúp tôi đến làng Cô nhi Chiến tranh để ủng hộ cho các em gọi là thêm giọt nước trong bể, được ăn mày công đức quý báo vô lượng vô biên.

ONG LANG NAY CÓ ĐƯỢC HƯƠNG QUY CH ĐÔNG Y KHÔNG

Hồi còn quê mướp, làm nghề đếm cột đèn ở Hòa Hưng, Thương Sinh được hân hạnh quen với ông lang chữa mắt kiêm chích đạo, kiêm văn nghệ văn gừng. Đó là ông lang họ Trần. Ông lang này li kỳ lắm. Ông có bằng hành nghề đông y tuy ông cóc biết nữa cái chữ nho ! Ông quảng cáo rùm beng biệt tài chữa mắt của ông Chứa mù thành sáng. Y sĩ đại tài Lê Toàn có di cư vào Nam cũng đành chào thua ông lang họ Trần ruồi tái béo này. Vậy mà có những người quê mùa từ Biao đi xe về Saigon, ăn cơm trọ ở nhà lang Trần để trị bệnh... mù. Dĩ nhiên, lang Trần nạo hết bím, chỉ thấy cho khoan tiền về xe với hai con mắt mù như củ ! Lang Trần bắt địa của một anh xích lô máy mới tài tình. Hôm đó, Thương Sinh chứng kiến. Anh xích lô máy để quên kính ở nhà, chạy xé bị bụi tạt vào mắt. Càng dụi càng đau và mờ đi. Anh sợ quá ghé vô phòng mạch của lang Trần. Lang Trần banh mắt anh, chiếu đèn bầm và dọa :

— Nặng lắm. Anh có thể thành thông minh đấy. Anh xích lô tái người đi.

— Tôi sẽ trị cho anh khỏi cấp kỳ. Aah có phước mới gặp tôi.

Lang Trần đi tìm thuốc. Hết. Hấn nhờ tôi trông phòng mạch, chạy qua «phác ma xi» mua chai «xuyen phát dờ cuy», Hấn lột «ê ti két» ra, dùng «công tờ gút» nhỏ thuốc cho thân chủ. Một lát, thân chủ khỏi bệnh... Hấn khuyên :

— Anh phải đeo kính hoài khi chạy xe mới hết bệnh. Đến khoản tiền mới ly kỳ :

— Xong rồi, hai trăm !

— Em chạy từ sáng đến giờ mới được bảy mươi lăm đồng.

Lang Trần ầm hết bảy mươi nhăm đồng mồ hôi của người lao động, chỉ tốn vài giọt «xuyen phát dờ cuy» ! Thương Sinh tự hỏi, với tí lang Trần, nó có đáng được hưởng quy chế đông y không ? Rất may, nó đã bỏ nghề lang bịp. Hiện nay, nó làm văn nghệ lớn ! Nó đã toan giết một người, giờ lại toan giết muôn đời...

(KỶ SAU TIẾP)

HIỆN TƯỢNG OKINAWA 69

Trong lịch sử của tất cả thế giới, chỉ dân tộc Việt Nam mới có được một huyền thoại tuyệt đẹp về cõi rể giòng giống của mình. Đó là huyền thoại Bà Âu Cơ lấy Đức Lạc long quân đẻ ra trăm trứng, thành trăm người con, oăm mươi người theo cha lên núi, năm mươi người theo mẹ về vùng bờ biển, tạo thành quốc gia dân tộc Việt Nam chúng ta ngày nay.

Bốn ngàn năm sau, con cháu của Lạc long quân Âu cơ cũng lại nặn ra huyền thoại « đẻ trứng », nhưng buồn thay lại là thứ huyền thoại tục tĩu dơ dáy nhất trần gian mỗi ngày có cả chục bà sản phụ đẻ ra trứng, mà toàn là trứng khốn nạn, hậu quả của một chứng bệnh khủng khiếp bệnh « Okinawa », còn được gọi là bệnh « teo chim ».

Phải chăng dựng lên huyền thoại này, thâm ý của các tác giả là muốn cho phụ nữ Việt ghê tởm, xa lánh những chú lính viễn chinh ngoại quốc, những kẻ mang trong người những nọc độc từ các phương trời xa lạ tới đây làm tình làm tội đàn bà xứ này, rồi làm khổ lây sang cả những tên đàn ông ngu độn tôn thờ chủ nghĩa đô la ? tiếc rằng cái Hội Bảo Vệ Nhân phẩm phụ nữ đã bị dẹp mất rồi, chứ nếu còn chắc là Hội sẽ mời các vị «cha đẻ» của «Trứng Okinawa» tham gia Ban Quản Trị, nếu không làm Hội trưởng, thì cũng phải là kỹ viên Tuyên truyền mới xứng đáng.

Cái hay, cái khéo của tác giả «Tiếng Okinawa» là trước tiên nhét ngay cái của nợ ấy vào bụng các bà lớn, rồi đến các nàng ca sĩ (thường gọi được là các bà lớn nhỏ).

Thời buổi này, cái câu «đời cha ăn mặn, đời con khát nước» đã lỗi thời rồi, và người ta thường nói «đời nay ăn mặn khát nước ngay».

Ăn mặn, chính là cái vốn của nhiều ông lớn trong thời đại chúng ta. Còn khát nước là bị báo chí chủ như tát nước vào mặt, bị giao hoán về Bộ vì Trung ương, bị điều tra, bị lôi cổ ra toà, bị xô khám, bị... tùm bĩ li !

Nhưng cũng có nhiều ông tài tình né được những cái khát nước đó. Và vì thế cần phải có «Trứng, Okinawa» để tặng cho mấy ông đó, cho đúng với câu «thiên ác đáo đầu, chung hữu báo». chứ để các ông ăn no đớp kỹ rồi vẫn cứ nhờn nhờn trên đầu trên cổ thiên hạ thì... đầu có được ! xét kỹ ra, cái hình phạt «Trứng Okinawa» còn nặng nề gấp muôn ngàn lần từ lạnh, từ hình thì bất quá chỉ «bùm» một phát rồi thôi, cóc biết gì nữa !

Đảng này anh cứ phải sống, không như « Anh phải sống của Khải Hưng, mà phải sống để chịu đựng trăm điều tủi nhục đảng cay.

Chẳng hạn như ông lớn nào đó theo báo của Đạo Sĩ Ma Vú Dài kiêm Okinawa, đã bị một em ca sĩ cây cho một mũi sinh tử phù, sau một đêm mơ màng trên dòng Hương giang thủy bất thâm. Từ đó, ông khốn khốc cuộc đời với cái «chim teo», không làm được bốn phận của người chồng nên bị bà vợ tống khứ ra khỏi nhà và đành xin một chân Đại sứ lưu động để... biệt tích giang hồ cho đỡ khổ ! Hay là như một ông dân biểu nào đó, sau một chuyến đi « Rải độc» về, lại « Sang độc» cho đảng phu nhân để bà ta phát xia ra một chùm trứng bẻ ngoài ngon lành như chùm nho, nhưng bên trong toàn là vi trùng Okinawa thứ «Origine»

Toàn là những bí mật động trời không ai biết nổi, trừ phi là mắt Ma của đạo sĩ Okinawa.

Nhưng từ một vài sự việc điển hình ấy, người ta có thể suy luận ra để hiểu thêm tại sao lúc này có nhiều bà lớn đẻ ra trứng ?

Trên thực tế, người ta được biết rằng lúc này có rất nhiều bà đầm đang, lo liệu tất cả đường công danh cho các đảng phu quân. Chính các bà đã thì thụt ra vô cửa trước cửa sau chạy cho ông xã ghé nợ chức kia, rồi cũng chính các bà sau này đi đàn xếp áp Phe cho các ông nhắm mắt ký bừa, để các bà hốt bạc đi mua hột xoàn, tậu nhà, sắm xe hơi, cho các cô các cậu đi Tây đi Mèo du học và du hí !

Đi đêm lắm có ngày gặp ma, các bà đi cửa hậu lắm hẳn cũng có ngày gặp Okinawa. Có điều nếu báo của các đảng Đạo sĩ nói đúng, mỗi ngày có tới 10 bà đẻ ra trứng, tức là mỗi tháng có 300 bà, mỗi năm trung bình 3600 bà thì ô hô quả là khủng khiếp, quả là một điều bất hạnh !

Vì 3600 bà đẻ ra trứng mới chỉ là «con số những bà bị bắt quả tang đi cửa hậu ăn vụng, ngoài ra còn biết bao nhiêu bà khác may mắn hơn không bị trúng độc Okinawa, nên chùi được mép không ai biết ?

Tội nghiệp thay, đến cả những nàng ca sĩ sắc nước hương trời du dương thánh thót lúc này cũng hùng hực để ra trứng Okinawa !

Ghê gớm quá ! Okinawa từ lãnh vực xã hội, thương mại đã nhảy sang chính trường, rồi tràn cả vào văn nghệ ! Okinawa đã thành một hiện tượng của xứ Orit 69 cũng như Soul một hiện tượng 69 của xứ Cờ Hoa.

Các nhạc sĩ thời trang còn đợi gì không sáng tác những bản nhạc loại Okinawa để thay thế cho các loại Twist, Surf đã lỗi thời ?

Các văn sĩ ru ngũ còn đợi gì không khai thác luận đề Okinawa cho kịp với trào lưu mới ?

Ồi chao, cả một chân trời mới đang mở rộng cho mọi ngành hoạt động, và biết đâu thế hệ Okinawa tương lai sẽ chẳng ghi công đức nhà tạo sĩ Okinawa đã khai sáng phong trào ?

Phát hành trong tháng 7-1969

Lính Thành - Phố

Tự truyện DƯƠNG HÙNG CƯỜNG

Nghệ Thuật xuất bản

— VĂN QUANG đã phê bình Dương Hùng Cường : Dương Hùng Cường mới thấy rõ người lính, một cái gì rất «Người», có gian, có buồn, có thương, có ghét...

— Đọc LÍNH THÀNH PHỐ để hiểu rõ một giai cấp ít được ai chú ý. Nhưng cái chết dần, sống mòn mới bi thảm hơn cái chết đột nhiên, tức khắc.

NOC ĐỘC

Chủ nhiệm Ma Bùn

Chủ bút Ma Cỏ

Giám đốc chính trị Ma Cạo

ĐẠI-HAO-XU: ÔNG HẠY CHÍCH THUỐC NGỦ CHO DƯ - LUẬN ĐI!

VỤ XE HƠI FATIMA CHỜM DẬY?

Vụ "xe hơi Fatima" âm ỉ hồi năm xưa rồi im đi với sự chấm dứt nhiệm vụ của ông cựu TGD Quan thuế, hồi này hình như đang đợi chờ sống dậy với vụ đánh thuế xe Đại hao xu, một loại xe hơi cũng vào hạng "luych" đeo ã ti két xe thực dụng.

Các giới chuyên môn về "xế" ở Saigon đồn rằng việc đánh thuế 10% xe Đại hao xu liên quan đến 2 vấn đề:

1) Vấn đề soạn bộ quan thuế biểu mới.

2) Vấn đề cấp giấy phép nhập cảng của ông Kinh tế.

Còn các vấn đề mù trời mù đất khác thì... hạ hồi phân giải.

ĐẦU ĐUÔI CÂU CHUYỆN

Số là trước khi có vụ cấp ngoại tệ để nhập cảng xe Đại hao xu dưới danh nghĩa thực dụng, người ta có soạn bộ Quan thuế biểu mới để thay thế Quan thuế biểu cũ. Người ta soạn Quan thuế biểu mới trong vòng "bí mật" (bởi tiết lộ ra sẽ bị bọn đầu cơ lợi dụng) điều này chẳng ai nói làm gì. Nhưng người ta lại bảo quan thuế biểu mới có tác dụng "điều chỉnh" các mục thuế, để tăng thu cho Nhà Nước, đó mới là điều quan trọng. Quan trọng vì lẽ, nơi mục dành cho việc nhập cảng xe cộ, người ta đã đặc biệt dành ưu tiên cho phương vị 87-04. Phương vị này ghi rằng hễ là "giàn xe (không ca-bin) mà có động cơ" thì chỉ bị đóng thuế quan 10% miễn kiểm ước.

Thế là ông Đại hao xu nhẩy ra khai thác điểm này. Ông ta chia chiếc xe ra làm 2.3 phần, mỗi phần nhập cảng theo lít xăng riêng, dưới danh nghĩa bộ phận rời. Ông cho gờ cái nóc xe ra gờ luôn 2 cánh cửa ra để nhập cảng theo bộ phận rời. Còn lại, ông ta nhập cảng theo phương vị 87-04 để hưởng thuế nhập nội dít buộc xăng (10%).

Ông Quan thuế, vốn là một vị thần có cặp mắt thánh, hẳn cũng biết rõ ông Đại hao xu làm thế là làm hao của Nhà Nước 200% tiền thuế (vì theo luật, đáng lẽ ông Đại hao xu phải nộp 280% thuế quan là kiểm ước), nhưng trước vụ này, ông lại lơ đi, lấy cớ là tại ông kinh tế cho phép ông Đại hao xu nhập đúng theo phương vị 87-04 rồi. Vậy bòn phạp của ông là cứ đánh thuế theo phương vị ấy, cần

cứ vào giấy phép của ông Kinh Tế.

MIỆNG QUAN CÓ GANG CỐ THÉP

Ông Quan thuế nói trên là ông Sinh, Tổng Giám đốc nha Đoan.

Ông Sinh là vị quan có quyền nên ông là cấp dưới phải vâng theo. Cấp dưới của ông là khu I Quan thuế. Khu I Quan thuế có trọng trách đánh thuế các loại xe nhập cảng, trước đó đã có ý kiến không giống ông Tổng. Khu I quan thuế đòi phải đem xe Đại hao xu ra trước ủy ban Liên bộ để định việc đánh thuế, nhưng ông Tổng bình ông Đại hao xu, bảo rằng đưa ra làm gì, vì xe ấy đâu phải là chiếc xe chờ người.

Khu I Quan Thuế đành phải ngậm bồ hòn làm ngọt, trong khi thừa biết rằng xe Đại hao xu là chiếc ô tô không những có thể biến thành xe du lịch dễ dàng, mà trên giấy tờ nó đã xin phép biến thành chiếc xe chở khách giống như loại xe Lam. Nó đích thực là xe chở người mà ông Tổng bảo nó không phải xe chở người... đặc miễn cho nó về thuế má, thì có trời mới hiểu nổi,

MỘT CUỘC THANH MINH THANH NGÀ

Bị dư luận báo chí chỉ trích, ông Tổng Quan Thuế liền mời ông ký giả Nhà Nước (VTX) đến để minh xác. Ông minh xác như sau:

"Nếu là nhập cảng xe hơi không có Ca bin (Chassis Nus) thì Quan thuế đánh theo phương vị 87-04-00 chứ không đánh theo phương vị dành cho xe nguyên chiếc nhập cảng.

Phương vị 87-04-00 dành cho "giàn xe hơi có động cơ (không có ca bin) được áp dụng từ năm 1965

Với quan thuế biểu mới, phương vị này vẫn được giữ nguyên chỉ có thuế suất thay đổi.

Theo ông Tổng Giám Đốc Quan thuế thì bất cứ loại xe nào nếu được bộ kinh tế cho phép nhập cảng dưới hình thức "giàn xe có động cơ mà không có ca bin" thì nhà nhập cảng được phép khai vào phương vị quan thuế biểu 87-04-00 để chịu thuế nhập nội và được miễn thuế kiểm ước.

Cũng theo ông Sinh thì đây là lần đầu tiên Bộ kinh tế cho nhập cảng giàn xe thuộc loại xe hơi trọng tải nhẹ để ráp trong xứ, cho giá vốn hạ hơn hầu giúp các công cụ kỹ thuật chuyên chở.

Các giới am hiểu về thuế má và về khoân "xế" đã cười

(Xem tiếp trang 5)

"Ngồi buồn gai hạng dái lẩn tẩn (trích lao trung lãnh vận)"

KHĂN LIỆM

Trong buổi hội thảo hàng tuần của khối XHDC, ngày 17-6 vừa qua, khi đề cập đến câu gọi là "chính phủ" của MTGPMN, Nghị Sĩ Nguyễn Gia Hiến, Chủ tịch lực lượng Công Giáo Xuống Đường, tục gọi là "Đại đoàn kết", đã phát ngôn rằng: "có thể Chính Hà Nội đã muốn tìm cho MTGPMN một giải pháp danh dự, bằng cách phát cho Mặt Trận này mũ và áo của một Chánh phủ để biến Mặt Trận thành một Chính phủ lưu vong và bù nhìn", ông Hiến nhạo nháy: "Hà nội đã muốn vứt bỏ dụng cụ không cần thiết nữa là MTGPMN... Khi Hà nội cho MTGPMN lập chính phủ, tức là đã tặng cho Chính phủ chiếc khăn liệm".

Ông Chủ Tịch Hiến nói như vậy, nhưng ông Hoàng Thái Ninh, Tổng thư ký của ông Hiến lại chê ông Hiến "quá chủ quan và đánh giá quá thấp đối phương khi quan niệm như trên" ông Ninh không đồng ý với ông Hiến khi cho rằng Hà nội đã tặng MTGPMN chiếc khăn liệm.

Hai ông trên cùng thuộc lực lượng ĐĐK mà dềch chịu đoàn kết. Thật là chuyện nực cười. Gai sĩ cũng vốn lạc quan như ông Hiến nên thấy có lẽ ông Hiến nói đúng. Nhưng nếu Hà nội tặng MTGPMN cái "khăn liệm" thật, thì đề "liệm" ai? Lỡ ra lại liệm những người quá lạc quan như ông Hiến thì bỏ mẹ!

NHỊ MÔN

Gai sĩ được nghe những nhà chuyên môn về cơ thể học kể rằng trời sinh ra cái miệng của con người ta là để nói và để thở. Khi tức thì nói tía lia — và khi mệt thì thở dốc ra đằng miệng. Thử hỏi, nếu không có miệng để thở, thì nhiều khi mệt đến chết đi được.

Từ lễ trên người, người ta suy ra rằng sở dĩ nữ ca sĩ khi hát vẫn tươi như hoa, có vẻ đỡ mệt hơn nam ca sĩ, vì nữ ca sĩ có một miệng để hát, và một miệng chuyên để thở, nên đỡ mệt.

Nhà chuyên môn giải thích thêm: Sở dĩ người ta tính ra rằng nữ giới nói nhiều hơn nam giới, vì phái nữ có tới 2 miệng, nên miệng nọ nói thay cho miệng kia, thế nên nói nhiều gấp đôi nam giới.

Gai sĩ thấy hay và hợp lý, bèn hỏi: thế tại sao "Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam" chọn một người đàn bà là Nguyễn thị Bình

D. Biều Ngô công Đức

— Trích nguyên văn Tin Vịt Nghe Qua Rồi Bỏ trên báo Tin Sáng số 164 ra ngày thứ tư 25-6-69

— THIÊN HA ĐỒN RẰNG:

Lúc này mấy con ruồi tái béo coi bộ lên giọng. Mấy tháng rồi, từ Trời Biều làm thỉnh không đá động đến ruồi tái béo, ruồi bắt trốn từ lần viết trên tờ con ruồi một vài chữ, nay đã lông hành đám viết cả một bài chóc Từ Trời Biều và còn ca bài ca chụp mũ quen miệng đáng lẽ nên để lại ngoài kia cao cán bộ nông trường ca cho đỡ buồn...

Từ trời biều vốn lãgiòng ngang ngược nên được bà con ở miền tây gọi là thằng từ trời Biều nó đã từng cho mấy tên ruồi đội lột người trên tờ con Ruồi bằng một danh từ là ruồi tái béo. Đám ruồi tái béo này thấy mình bị bà con khinh rẻ,

bi anh em cùng máu mủ trong này ghê iôm nên tìm cách tìm kiếm đồng minh thêm, bèn trở thủ đoan kéo cả bà con đi cư vô đề cùng mang danh nghĩa ruồi tái béo và gây cho bà con đi cư ghét Từ Trời Biều.

Thật ra) Từ Trời Biều chỉ nói trong những chuyến tàu Mỹ vô có một đám ruồi bu theo đám người đi cư và ngày nay đám ruồi đó làm nhớ bản các xã hội này

Từ Trời Biều kêu đích danh ca tên Ma Bùn) Ma Cỏ) Ma Cạo của tờ Con Ruồi) rằng bọn mi hết đề tài viết cho bài Gai Hạng thì cứ kêu tên Từ Trời Biều ra mà chửi tiên sư cha nó cho đã ngứa) chớ vừa gai háng vừa (Xem tiếp trang 5)

làm "Ngoại Trường"? Nhà chuyên môn giải thích: Sở dĩ VC phải chọn đàn bà làm Ngoại Trường vì cần có một miệng để "hút xì gà" của các "đồng nghiệp" nam giới "mời", và một miệng thuyết.

Gai sĩ thấy hợp lý, nên hỏi thêm miệng nào để "hút xì gà", miệng nào để thương thuyết?

Nhà chuyên môn giải thích: — Cái đó tùy, có thể cả hai miệng cùng hút xì gà, nhưng chỉ có một miệng thương thuyết.

BÔNG XEC VIT TO

Trong phiên họp khoáng đại Thượng Viện sáng 19-6 vừa qua, Nghị Sĩ Trần văn Lãm, chủ tịch Ủy Ban Nội Vụ đã nhận định rằng: "ngành chiếu hồi đã đạt được nhiều thành quả tốt đẹp, có kết quả cụ thể".

Khi đề cập đến Bộ Thông Tin, Nghị sĩ Lãm nói: "dưới trào ông Tôn Thất Thiện Bộ Thông Tin đã là Bộ ăn nhậu, bê bối, gây bất mãn cho mọi giới mà ai cũng biết. việc cải thiện tình trạng lạc hậu, thối nát, bê bối của Bộ Thông Tin không phải có thể làm ngay được, nhưng ó. Tổng Trưởng Thông Tin (đương nhiệm) đã có đầy đủ thiện chí và sẽ áp dụng những lời: khuyến cáo"

Ngoài ra, theo một nguồn tin từ Thượng viện, người ta còn được biết Ủy Ban nội vụ của Nghị sĩ Trần văn Lãm, vừa gửi một văn thư tới Đại Tá Trần văn Hai, Tổng Giám Đốc Cảnh Sát quốc gia "khen ngợi về sự tổ chức điều hành và sự nỗ lực cải tiến các phòng ốc làm việc cũng như trại giam".

Trước hết, nếu gai sĩ là Giáo sư Nguyễn Ngọc An, đương kiêm Tổng Trưởng Chiêu Hồi, thì thế nào cũng dưng Nghị sĩ Lãm làm bí thư, hay là cán bộ nông cốt của ngành Thông tin Chiêu Hồi.

Nhưng chưa chắc Gai Sĩ đã giám làm như vậy, vì sợ thấy mẹ khi thôi làm Tổng trưởng rất có thể bị tố cáo là "đồ ăn nhậu".

Sau nữa, nếu Gai sĩ làm lớn thuộc ngành Cảnh sát, thì thế nào cũng mời Nghị sĩ Lãm làm "biên tập viên".

Xin các quý vị nên lưu ý ngay từ bây giờ thì vừa, vì nhiệm kỳ nghị sĩ chỉ có 6 năm mà đã mất tới 2 năm rồi.

Họp về bài trừ tham nhũng, các vị Dân cử ném bùn toi bời vào mặt nhau :

7 DÂN BIỂU THAM NHƯNG

Chủ - Tịch - Ngô - Công Đức cũng tham - những nốt ?

* Ô. Công Đức hồng thềm ăn 10 triệu của xi măng Hà Tiên, vì như thế là quá rẻ..

Trích Thời Thế số 773 ngày 25-6-69 C.O. miễn phê bình NGỌC HOAI PHƯƠNG

SAIGON 24-6 (NHP).— Hạ nghị viện trong phiên nhóm sáng nay đã vô cùng sôi nổi chung quanh vấn đề « bài trừ tham nhũng » nhân khi nghe ủy ban bài trừ tham nhũng « phúc trình công tác đã thực hiện trong 6 tháng qua. Trước khi đi vào phần thảo luận, văn phòng đã thông báo cho biết 2 DB Đoàn Văn Cương và Trần Kim Thoa đã gia nhập vào Khối Dân Tiến kể từ ngày 23-6-69.

Ngoài ra 45 DB cũng đã ký tên vào 1 bản kiến nghị yêu cầu chủ tịch Hạ Viện cho đưa ra thảo luận dự luật số 47168/H ấn định việc xóa bỏ các trường phạt.

MỘT SỐ ỦY VIÊN KHÔNG LÀM VIỆC

Tiếp đó, DB Ngô Công Đức chủ tịch ủy ban BTTN nói rằng dù bị đe dọa thường xuyên ủy ban cũng quyết tâm đương đầu với tham nhũng để chặn bước tiến của Cộng sản, và xây dựng một xã hội tiến bộ. Ủy ban không gặt hái được kết quả nhiều hơn vì một số ủy viên trong ủy ban không chịu làm việc.

Tới đây DB Dương Văn Ba lên tiếng thắc mắc về việc ông không nhận được phúc trình của ủy ban như nội qui đã ấn định ông cho rằng đây là một việc làm trái nguyên tắc, tạo nghi ngờ trong một số DB. Ông Dương Văn Ba cũng tỏ ra ngạc nhiên thấy DB Ngô Công Đức muốn phúc trình về các hành động tham nhũng của một số DB ngay trong HV này. DB Dương Văn Long cũng đồng ý với ông Ba, nhưng « Văn Long gay gắt hơn, ông nói có một số người đã lợi dụng địa vị để vinh thân phì gia.

DB Đàm Quang Đôn cho rằng ông chủ tịch ủy ban BTTN phải nhận lấy trách nhiệm DB. Đôn đồng ý cho ông Đức phúc trình nếu ông Đức nắm vững vấn đề, và nên sửa sai chứ không phải để hạ uy tín các bạn đồng viên.

DB Ngô Công Đức từ lời rằng ông không có ẩn ý, công việc làm của ông không nhằm vào những người sạch sẽ, và nếu tòa nhà này không trong sạch tôi sẽ kêu gọi dân chúng tiếp tay để làm cho nó sạch sẽ.

DB Khiếu Thiện Kế mạnh bạo nói đã bài trừ tham nhũng thì phải trừ bắt cứ từ đâu đến. DB Mạc Giao cho rằng nếu nói Hạ viện có tham nhũng nghĩa là có hồi mại quyền thế và tham nhũng trong việc chi tiêu ngân sách của viện thì chúng ta đã có biện pháp chế tài chi tiêu theo nội quy còn nếu có một vài DB có hành vi tham nhũng

ngoài viện thì không bắt buộc chúng ta phải nghe.

DB Mạc Giao cũng cho rằng ủy ban có quyền đề nghị 213 DB lấy quyết định khiển trách, hoặc đưa nội vụ qua Giám sát viện ông nói « đây không phải là tòa án nhân dân của Cộng sản kết tội đồng viên

DB Trần Minh Nhật đồng ý cho ủy ban phúc trình xem có tham nhũng tại nội bộ HV hay không

7 DB BỊ TỔ

Tiếp đó DB Phan Tấn Nho lên thuyết trình về các vụ tham nhũng (trong số này có 7 Dân Biểu bị tố tham nhũng).

1 — Có hai DB cựu quân nhân đã bị tố cáo tham nhũng trong khi còn ở trong quân đội.

2) Một DB bị tố cáo là thâm lạm công quỹ xã hội số tiền 45 ngàn đồng.

Theo sự điều tra DB này đã hoàn lại số tiền trên.

3) Một DB đơn vị Kiên Giang bị tố cáo chiếm đất tư nhân để làm lò gạch.

4) Một DB nhập cảnh lịch quốc cấm.

5) Một DB và gia đình tránh nộp thuế và nay lại đề vạ đến đầu thầu xi măng.

6) Ông Ngô Bảo bị tố cáo tham nhũng trong việc mua 2 xe và tuyển truyền hình. Nhưng đơn tố cáo vô danh nên Bộ Thông tin đã cho xếp.

Ủy ban đã chuyển các hồ sơ tham nhũng đến các cơ quan như lao động thủy vận, y tế quan thuế, Nha công vụ, Chiêu Hồi, Tòa Đô Chánh Saigon, các bộ Nội Vụ, tư Pháp v.v.. Ngoài ra, ủy ban cũng đã thụ lý các hồ sơ tham nhũng theo sự tố cáo của đồng bào các tỉnh Quảng Nam, Kontum, Bình Định Tuyên Đức, Long Khánh, Tây Ninh... Mặt khác ủy ban cũng đã giải quyết hồ sơ tham nhũng. 111 hồ sơ đang được theo dõi. Và có 5 hồ sơ « bị một bạn đồng viên tiêu hủy ».

Ngoài ra, Dân Biểu Nho còn cho biết có ba hồ sơ đáng chú ý như : Bộ Kinh tế vay của Ngân Hàng Quốc gia 22 triệu đồng để mua gạo mà chưa trả. Việc một số quân nhân ở Đà Lạt, Nha Trang, Huế, Đà Nẵng đã chiếm cứ bất hợp pháp một số cơ sở của CP. Việc phạt hãng BGI 247 triệu vì vi phạm luật kinh tế, đến nay bộ KT vẫn chưa thi hành.

Đến đây DB Ngô Công Đức nói rằng nếu Hành pháp không quyết tâm bài trừ tham nhũng thì dù có ủy ban này, hay giám sát viện cũng khó làm cho quốc gia này sạch sẽ.

BÁO CHÍ KHÔNG NÊN BÔI NHỌ HẠ VIỆN

DB Không trung Lưu nói hôm nay ủy ban đã tạo cho báo chí cơ hội bôi nhọ Hạ viện. Như nếu có một số DB có hành vi tham nhũng thì báo chí cũng không nên bôi nhọ Hạ viện ông đề nghị hủy bỏ ủy ban bài trừ tham nhũng.

DB HUNG : CHÍNH DB ĐỨC ĂN 10 TRIỆU CỦA GIAN THƯƠNG

DB Diệp Văn Hưng nổi nóng lên thanh minh nói về việc vợ ông trúng thầu và ông nói rằng « vị hôn phối của ông không đầu thầu và không ký hợp đồng với ai cả » Ô. Hưng tố lại rằng chính DB Ngô Công Đức ăn 10 triệu bạc của gian thương để tố cáo vô bằng có ông nhằm hạ uy tín gia đình ông.— Hội trường đã sôi nổi lại càng thêm sôi nổi khi đến lượt chính ông chủ tịch ủy ban ban Bài trừ tham nhũng bị tố là... tham nhũng.

Vấn trong phần biện minh. DB Diệp Văn Hưng còn cho rằng đã có những phần tử trong Hành pháp cấu kết với một phần tử trong Lập Pháp để thực hiện thủ đoạn lũng đoạn bằng các phương tiện bôi nhọ, mạ lỵ, vu khống cốt đạt mục đích triệt hạ uy tín của các đại diện Dân cử có thiện chí xây dựng. Vấn theo ông thì Quốc Hội đã bị bôi nhọ rất nhiều trên dự luận mà phần lớn do sự tiếp tay của một thiểu số phần tử xâm nhập vào Hạ viện để gây phân hóa, ruồng rớt ngó hầu thực hiện các âm mưu đen tối của họ.

Dân Biểu Hưng cũng cho rằng để làm suy yếu mọi tiềm năng tranh đấu của những người đại diện dân cử có thiện chí bẻ lũ tham nhũng và tay sai đã dựa vào quốc sách bài trừ tham nhũng để triệt hạ uy tín của những phần tử quốc gia, Ông Hưng tố cáo bè lũ này « đã tung tiền và mở chiến dịch bôi nhọ những người đại diện dân cử theo ông thì công việc bài trừ tham nhũng chỉ có nghĩa lý khi những lời tố giác nhằm phục vụ cho quyền lợi của đại đa số nhân dân và phải có bằng chứng cụ thể.

Sau đó DB Công Đức lên trả lời « chưa nói rằng chúng tôi trong sạch nhưng đừng đánh giá tôi quá rẻ là chỉ ăn 10 triệu đồng của xi măng Hà Tiên ».

PHẢN ĐỐI SỰ MẬP MỜ CỦA ỦY BAN

DB Ng. thế Linh lấy làm

thất vọng với bài thuyết trình của ủy ban chỉ đưa vài vụ nhỏ nhất không dính tới tham nhũng để ghép vào tham nhũng. Ông không hiểu Ủy ban đã định nghĩa danh từ « tham nhũng » như thế nào và theo ông thì « hãy tự thanh lọc ngay hàng ngũ đi ».

DB Trần Minh Nhật đã lên tiếng cực lực phản đối thái độ mờ ám của ủy ban khi chỉ nói vụ vợ chứ không nêu đích danh những người bị tố cáo, điều mà ông gọi là có tính cách thù cá nhân ».

Cuối cùng thể theo sự đòi hỏi của nhiều vị, DB Ngô Công Đức phải công bố danh sách mà ủy ban đã tố cáo. Liên

quan đến các dân biểu Đào Ngọc Thọ, Lê Ninh (vụ 1) DB Danh Nở (vụ 2), DD Đăng Văn Phụng (vụ 3) DB Tạ Ngọc Mai, DB Trần duy Tự (vụ 4) DB Diệp Văn Hưng (vụ 5)

Phiên nhóm đã đi đến kết luận... là không biểu quyết được cái gì cả và đành phải bế mạc lúc 12g45.

Tại hành lang Hạ viện sau phiên nhóm DB Phan Tấn Nho đã than trời khi ông phải đóng vai thuyết trình viên một cách bất đắc dĩ, vì đáng ra là việc của DB Nguyễn Văn Hòa, DB Nguyễn Trọng Nho than trời về điều mà ông gọi là « thật vô duyên ».

Đại-hao-su...

(Tiếp theo trang 4)

ngất khi đọc bài minh xác của Dương thiệu Sinh.

Người ta thấy ông Sinh đã tích cực bình vực cho «mông xừ dít buộc xăng», viện vào lý do « nâng đỡ, khuyến khích công cuộc khuếch trương chuyên chở ». Ông có ý muốn nói rằng xe Đại hao su là loại trọng tải nhẹ ráp trong xứ, nên được Bộ kinh tế cho nhập cảng với hào ý nâng đỡ. Phần ông, ông chỉ nhìn vào đó mà đánh thuế.

Nhưng ông Sinh há không biết rằng xe Đại hao su không phải là xe không có ca bin, không có ca bin thì chạy cái gì. Và chẳng, nó là loại xe hạng «lũy», vì giá FOB trên 600 đô la, trong khi sức vận tải chỉ có hơn 300 kí. Một chiếc ô tô chỉ có sức vận tải như vậy là 1 chiếc xe du lịch cỡ nhỏ, chứ đâu phải là xe thực dụng chuyên dùng vào việc chở chuyên. Người mua phải trả giá xe quá đắt, là trả vào những đồ trang trí của chiếc xe, chứ đâu phải là trả cho cái sức chuyên chở của nó.

Vậy ông kinh tế và ông nhà Đoan khi đồng tình «nâng đỡ» ông Đại hao su với lý do ấy, há không biết rằng đã đi một đường tung hô ngoại tệ của nước nhà như vút tiền qua cửa sổ ?

MÔNG XỪ ĐẠI HAO XU NHÌN VỀ TƯƠNG LAI..

Tóm lại, vụ này bên trong hẳn có lắm điều hay. Người ta tiên đoán rằng rồi đây ông tài chánh sẽ bắt dắc dắc đi phải bảo vệ cho ông nhà Đoan, vì mặc dầu ông Tài chánh không xỏ mũi gì, ông vẫn có một phần trách nhiệm tinh thần, ông Kinh tế cũng sẽ phải bình ông Đại hao su nốt vì đâu sao ông đã « dắc cách » với « mông xừ

dít buộc xăng » trong việc cấp lít xăng rồi.

Ông Đại hao xu được bằng ấy ông có thể lực che chở, có thể sẽ... tai qua nạn khỏi, nếu ông có tài chính thuốc ngủ cho ông Hạ Viện, ông thượng viện ông Cảnh sát, và nhất là ông Giám sát viện. Chờ xem

(Xem tiếp trang 5)

viết xạo 1 cách hèn đốn rằng Tư Trời Biền gọi đồng bào di cư là bọn ăn trâu vàng đen là bọn tâu Mỹ, chứ nam bò lồm ngồm như của v v.. thật ra 3 tên mi chỉ đáng dành cho nồi nước lèo sấu tô phở tái.

Nếu mấy cou Ruồi tái béo muốn ta tái phát động chiến dịch thuốc DDT vào đám ăn đờ ở bàn ta không ngại làm chuyện cứu dân giúp nước đó, để ruồi có nhiều sinh tử phù loại T. Ta biết mấy con ruồi tái béo dư ở đờ, mình đây vì trùng, vằn trùng rằng mình sạch sẽ, liêm sỉ hơn thiên hạ.

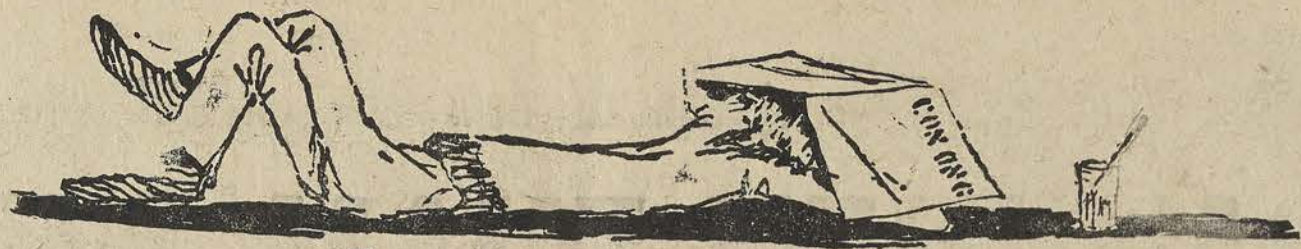
Ai lại không biết Ruồi tái béo vốn ngon hơn ông Tổng Trưởng Tài Chánh, hơn ông Tổng Trưởng Thông Tin và ông Tổng Trưởng Kinh tế.

Ta nghe Ruồi tái béo tự xưng là vô danh tiểu tốt, khi thổi viết để bảo vệ danh dự. Ta muốn đến thổ khi nghe Ruồi Tái Béo dám chê ông Tổng Trưởng Thông Tin là Thiên Lôi vẫn còn biết đập khi thiên hạ biểu đập, nếu có chỉ trích Thiên Lôi là tại sao đập 6 trương rồi tăng 30 trương. Thờ giờ có khi nào Ngọc Hoàng sai Thiên Lôi đánh vô rừng phải không Ruồi Tái Béo ?

A quên, lúc này Đảng Trưởng của Ruồi Tái Béo còn đề râu không ? Tư Trời Biền cũng đề râu mép rồi, định hém nào hỏi thăm Đảng trưởng của Ruồi Tái Béo cách đề râu làm sao để quét cho nó đã.

TU TRỜI BIÊN

Cả kê dê ngõng

ĐỌC CHUYỆN XƯA VIẾT CHUYỆN NGÀY NAY

Trong ngày quân lực vừa rồi, tôi đã ba lần nghe người đứng đầu cả nước, đọc một bản thông điệp gửi cho lính. Hai lần nghe ở nhà... Một lần nghe ở sân chào cờ, buổi sáng ngày 19-6. Chỉ tiếc một điều là giọng đọc thông điệp ấy, không phải là giọng của vị lãnh tụ, mà là giọng của một ông xướng ngôn viên, đã nổi tiếng qua rất nhiều triều đại. Tôi không hiểu sao, với 1 thông điệp quan trọng và ngắn ngủi như vậy, người đứng đầu cả nước chúng ta không đích thân đọc, mà lại để cho ông xướng ngôn viên đại phát thanh làm công việc ấy, làm mất đi rất nhiều ý nghĩa và để cho người dân nghĩ tới những tư tưởng hài hước. Tôi đã nghe được một mẫu đối thoại, sau buổi chào cờ buổi sáng hôm ấy.

— Giọng đọc ấy, đúng là giọng ông Văn Thiệt...

— Ở nước này, chỉ có ông Văn Thiệt là sướng nhất. Vừa được chửi, lại vừa được bốc thơm. Chúng mày còn nhớ ông Hinh và ông Diệm chửi nhau. Trên đài quân đội, giọng ông Văn Thiệt vang vang, rõ ràng như tiếng chém đinh chặt sắt. Ông ta mặt sất ông Diệm với một giọng lên bổng, xuống trầm, gân mạnh ở những chỗ kê tội ác và nhẹ nhàng châm biếm ở những chỗ viết mớ hòng. Thật là một giọng chửi rất... đáng tiền.

— Rồi lại chỉ vài ngày sau, cũng lại văn giọng ấy trên Đài Quân đội, quay lại mặt sất tướng Hinh không tiếc lời, vì người thắng là ông Diệm. Đó mới là chuyện khôi hài...

Qua bao nhiêu triều đại, ông xướng ngôn viên của Đài phát thanh ấy vẫn làm việc. Tuy rằng có lời bào chữa rằng, ông ta chỉ là một xướng ngôn viên, nhưng khi cái giọng ấy cất lên, cứ làm cho người ta gai gai, khó chịu.

Ông Văn Thiệt đã đọc thông điệp của T. Thống gửi quân nhân các cấp nhân trong ngày quân lực. Trí nhớ của tôi không được tốt lắm. Tôi chỉ nhớ trong đó có câu là từ nay, chúng ta sẽ nhẹ dần trong việc đấu tranh quân sự và nặng về việc đấu tranh chính trị. « người » còn cam đoan rằng sẽ không phân biệt anh em chiến sĩ, mang đất nước này dâng cho Cộng Sản, không thể đầu hàng Cộng Sản.

Nhớ được như vậy cũng là quá đủ là nếu tôi có quyền hoan hô hay đá đảo như các đảng dân biểu, mà không sợ bỏ tù, tôi đã vỗ tay hoan hô ngay lúc đó. Phải rồi, không thể nào đầu hàng Cộng Sản.

Chúng tôi đồ máu đã nhiều rồi. Nhất là Ngài. Ngài đứng đầu cả nước, ai đầu hàng CS thì được chứ Ngài thì nhất định không được. Tôi lại phải kể chuyện Tam Quốc Chí. Sách Tam Quốc chí diễn nghĩa, soạn Tào Tháo đánh Giang Nam, có chép rằng:

« Tào Tháo mang xuống miền Nam gần một trăm vạn quân, truyền lệnh cho Tôn Quyền, bắt phải qui hàng. Tôn Quyền họp các mưu sĩ lại bàn tính. Trương Chiêu tiến lên nói:

— Tào Tháo có trăm vạn quân, lại lấy danh nghĩa Thiên tử để chinh phạt bốn phương, Ta chống cự thì « danh » không thuận... Và cái thế lớn của Chúa Công khả dĩ chống được Tháo, chỉ là sông Trường Giang. Nay Tháo chiếm được Kinh Châu rồi thì cái hiểm Trường Giang Tháo đã chia mất của ta một nửa. Thế không thể địch nổi. Vậy theo ngu ý, không gì bằng nhận hàng cho xong. Đó là kế vạn toàn...

Các mưu sĩ đồng thanh nói:

— Lời Tử Bô chính hợp ý trời!
Quyền cúi đầu suy nghĩ, không nói gì cả. Trương Chiêu lại tiếp:

— Chúa công đừng ngại ngại giữa. Hàng đi thì nhân dân Đông Ngô được yên, mà sáu quận Giang Nam này vẫn giữ được.

Quyền vẫn lặng thinh không đáp. Lát

sau, Quyền đứng dậy, vào thay áo. Lỗ Túc đi theo sau. Quyền hiểu ý...

Vào khuất bên trong, bà nắm tay Túc mà hỏi:

— Ý hiền khanh thế nào?...
Túc nói:

— Lời mọi người vừa bàn đó, thực làm hỏng việc Chúa công! Mọi người đều có thể hàng Tháo, nhưng riêng Chúa Công thì không thể nào hàng được!

— Sao vậy?...
Túc nghiêm trang nói:

— Như bọn Túc này mà hàng Tháo, ắt vẫn được làm quan, thế nào Tháo lại chẳng ban cho mỗi người một chức Châu, Quận hoặc tương đương?... Nhưng Chúa công mà hàng Tháo, thì... ôi, còn biết về đâu? Ngồi chẳng qua đến phong Hầu. Xe bắt quá được một cò, ngựa bắt quá được một con, quân hầu nhiều lắm được năm, bảy tên. Như thế phỏng còn quay mặt về hướng Nam mà xưng « Cô » xưng « Quả » được chăng? Lỡm lợm người nói ra, đều là vị kỷ. Ai cũng chỉ biết có thân họ, vợ con họ mà thôi... Thật không nên nghe! Chúa Công nên sớm lo kế lớn mới được.

Đó là một đoạn trong truyện Tam Quốc. Nếu bắt chước lối viết đó để « diễn nghĩa » cho thời này, tôi cũng có thể viết được như thế này:

« Đại vương ngồi trên án thư, im lìm không nói. Các mưu sĩ cũng lặng yên. Trong phòng lạnh kín, tiếng động không lọt được vào nên tiếng đại pháo, tiểu pháo, liên pháo, không vang được tại các Ngòi trong bộ Tham mưu.

Lát sau, Đại vương mới hỏi:

— Các ông nghĩ sao về chuyện Liên Hiệp?...
Một mưu sĩ hạng bự tiến lên nói:

— Bắt chước như Trương Chiêu thời Tam Quốc, tôi xin luận về cái « danh » và cái « thế ». Lũ Cộng Sản mang chiêu bài « giải phóng », chống « Mỹ », gọi cuộc chiến tranh giải phóng, chúng đã có được cái « danh ». Luận về cái « thế », thì chúng ta chỉ nhờ vào thế lực của Đồng Minh, thì nay người đồng minh vĩ đại của chúng ta là đại huynh Cờ Hoa, đã quyết định ngồi vào bàn hội nghị với chúng nó rồi. Cả về danh và về thế, chúng ta đều đang ở nửa đường đi xuống» vậy thì liên hiệp cũng chẳng... hại gì...
Là sau bộ lên làm người, nhao nhao hưởng ứng:

— Lời ông quạq mo nói, thật hợp ý trời...

Đại vương lại ngồi im không nói, một lát đứng dậy, xin lỗi vào phòng toa lét, mưu sĩ « Diu Hâu » bước theo. Hiểu ý, Đại vương đóng chặt cửa phòng toa lét lại, để cho không ai nhòm được hai người làm gì, rồi hỏi:

— Ý của cụ thế nào?...
Diu Hâu đáp:

— Tất cả những thằng chính khứa sồi thịt, những thằng trí thức bốn ứyt ky đó, đều có thể đầu hàng cộng sản được, chỉ riêng ngài là không được.

— Sao vậy?...
— Vì chúng nó, khi cộng sản vào đây

là tách mẹ nó đi Tây, đi Mèo... ở những nơi đó, chúng nó có tiền, mà vì chẳng có danh tiếng gì, sẽ dễ dàng làm ma cô, làm bồi bếp, mở cửa hàng bán bánh cuốn, bún riêu. Còn ngài thì dù sao bây giờ cũng là người đứng đầu cả nước, cộng sản mà vào đây thì... ôi, ngài biết đi về đâu.

Ngài có lẽ gót nơi quê người thì cũng chỉ thành một thứ lưu vong rồi chìm vào đám lưu vong lúc nhúc. Còn Ngài ở lại, dù cho Cộng sản có dùng Ngài, thì bất quá, xe được một chiếc « cát sơ vô », quân hầu được vài ba đứa quét nhà. Liệu có còn được ở cái dinh này nữa hay không?... Rồi đây chữ ký có còn được đứng bên cạnh con dấu đỏ, in hình hai

con rồng châu mặt trắng nữa hay không?..

Đại vương nắm lấy tay Diu Hâu:

— Những lời nói của cụ thật là những lời vàng ngọc, làm tăng thêm chí quyết định của ta. Ngày mai, ta sẽ ban hành quyết định bỏ tù những thằng nào nói tới liên hiệp; nói tới chuyển tiếp. Nhưng ta vẫn hãy còn thắc mắc vài điều.

— Những điều gì, xin cho biết!...

— Theo như ta hiểu thì việc đấu tranh quân sự rồi dần dần sẽ nhẹ bớt mà nặng về đấu tranh chính trị. Tại sao người bạn của chúng ta, cứ bắt chúng ta phải tăng quân số? Đáng lẽ bây giờ là phải cho « phục viên » bớt đi một số lính già, mà cứ phải giữ mãi không biết tới bao giờ?

Mưu sĩ Diu Hâu gật gù:

— Tôi đoán rằng, người bạn của chúng ta không muốn cho chúng ta kỹ nghệ hoá đất nước. Cho thanh niên vào lính, các nhà máy, các xí nghiệp sẽ sụt dần mức sản xuất. Dù cho thái bình trở lại, cũng phải tới vài chục năm mới có thể chế tạo lấy những thứ vật dụng cơ khí hay điện tử. Như vậy bạn chúng ta vẫn có thị trường tiêu thụ hàng hóa những thứ mà dân nước bạn ta chế không sai, vẫn còn có chỗ để bán, và mua lại tài nguyên của chúng ta mang về nước...

Đại vương lại hỏi:

— Tăng quân số thì phải có tiền trả lương. Mà muốn có tiền, khi không tăng tiền viện trợ, thì chỉ có cách tăng thuế. Theo ý cụ thì chuyện đó có ảnh hưởng gì không?

Mưu sĩ Diu Hâu đáp:

— Đó là mục đích của người bạn chúng ta. Người bạn chúng ta hiểu rõ tài buôn lậu tài chuyên đồ PX của dân Giao chỉ. Tiền thuế tăng, hàng hóa sẽ tăng, thương gia sẽ phá sản. Ngay như với tiền thuế cũ mà nhân dân mình cũng còn ít dùng đồ mua ở cửa hàng. Bây giờ tiền thuế tăng, giá hàng tăng theo, hàng lậu thuế sẽ gặp được thương vàng son. Người nước bạn chúng ta sẽ đổ hàng từ những bến quân sự, rồi tung ra khắp nước. Chỉ một phát tên mà bắn chết hai con chim. Tăng quân số, sẽ làm cho kỹ nghệ, cho thương mại của chúng ta « ngòm củ tí » hết ráo. Nhưng chúng ta không đầu hàng, chúng ta mới « chừ ».

Đại vương thờ dài ngao ngán. Tình cảnh của Ngài « rắc rối cái sự đời » hơn là Tôn Quyền nhiều. Tôn Quyền còn có người bạn đồng minh thực lòng giúp là Lưu Bị. Nhưng Ngài, lúc này cũng phải đề phòng cả kẻ thù và bạn đâm lén sau lưng. Nhưng Ngài đã có quyết định...

Cũng như Tôn Quyền, khi rút kiếm ra chặt phăng một góc bàn: kẻ nào nói đến chuyện hàng Tào Tháo, kẻ đó sẽ như chiếc bàn này... Ngài cũng tuyên bố: thằng nào mà nói đến chuyện đầu hàng Cộng sản, chính phủ Liên Hiệp, tôi sẽ « nhúm » nó ngay tức khắc, dù nó là cái gì cũng mặc cha nó.

Tiếng hoan hô của ba qu ân rập đất, Máy thẳng chính khách ngượng ề mặt. Khí hăng quyết chiến bốc lên mờ cả sao Ngưu, sao Đẩu. Và Ngài thì hân hoan nghĩ tới ngày bầu cử sắp tới của năm 1971.

Giao Chi' for Rent

* TRẦN BẠCH DÂN

(TIẾP THEO KỶ TRƯỚC)

Hồi mấy ông Bác sĩ lòng nhân đạo to như đồng rơm lông rác Hồi, Ngài Bác sĩ Nguyễn Duy Tài lòng yêu thương nhân loại của ngài cao hơn nóc chánh Điện chùa An Quang (Đó là cái nhà ngu xuẩn của tôi) còn nếu chiếu theo lời «rêuro» của bà nhà, qua ống nói với chúng tôi thì, ông là người Nhân hậu cả một đời (kể từ lúc ông bà về m'nhau) chỉ biết làm chuyện Đạo đức Tiên ông «gỗ» được bao nhiêu thì bà đem «cúng đường» để xây chùa cất miếu làm ơn, làm nghĩa hết tron hết trụ.

Vấn theo sự tiết lộ của bà, thì ông bà sau mấy chục năm «ăn uống» nên đã ngây, nên từ giờ bắt đầu «ăn chay trường».

Nam mô a di đà Phật (nói theo tiếng Trung Hoa nghĩ cũng lạ, tiếng «Phò» dịch theo Thổ ngữ Quảng Đông có nghĩa là «Bà» Thế mới biết cái thuyết sắc sắc không không của nhà chùa nói vô cùng vô tận Tôi còn nhớ một câu «cổ ngữ» của nhà Phật.

— Cứu một mạng người bằng xây chín cảnh chùa - Thưa bà, Bác Sĩ nhân Đạo, bà còn đợi gì mà không «ni non» với ông mỗi lần đi, ô cấp viếng tượng Thích ca Mâu Ni, và Tấm nạng, chịu khó ghé lại Làng cô Nhi chiến Tranh một vài giờ— vừa để bà nghỉ ngơi... một vừa để ông xây «chùa» bằng cách chữa trị cho các em cô Nhi (Biết đâu đây, thưa bà Bác sĩ, trong số các em cô Nhi sau này chỉ có đứalàm đến Thượng Tòa, tôi chắc rằng vị Thượng Tòa đó, sau này sẽ yêu thương «các cô các cậu» quý tử của ông bà ra-rít— vẫn theo thuyết nhân quả của Phật thì chớ bao giờ, bà trông hột ọt mà hột đó lại mọc thành cây Đào cả— Tôi xin cảm miệng, vì luật đạo chắc hẳn bà thuộc loại thông kinh, thuộc kệ hơn tôi cả triệu lần— Mô Phật, xin bà hi-xã— Amen!

Thưa toàn thể quý vị có bằng «Độc Tỉ» và chuyên về chữa bệnh Trẻ em— Tôi thấy quý vị hò hét đã quá nhiều, cô vô đã quá nhiều cho cái lòng nhân đạo của quý vị.

— Bây giờ, đã đến lúc quý vị «thực tập» cho cái lòng nhân đó mở banh ra như... chiếc quạt giấy.

Quý vị ráng bỏ chút thì giờ— chỉ một chút xíu thôi quý vị hãy tới làng cô nhi chiến tranh Long thành để thực thi cái câu thề «cứu nhân độ thế» - nhân danh một thành cô nhi già - một thành... cầm bút nham nhỡ. Tôi gởi tới quý vị bộ lòng già lẫn bộ lòng non của tôi. Tôi xin hứa sẽ trở lại vấn đề này, nếu quý vị... lại quên.

TIU NHÀ MA THĂNG «XA XỈ PHẦM» MÀY CÓ GIỎI «TÁ» TAO ĐI... MẶT ONG ĐÂY NÀY

Theo nguồn tin do nhiều nhĩ báo xuất bản tại Thủ Đô nước Đại Ngu đăng tải — chiều ngày 18-6. Thủ tướng đã quyết định không tăng cho mỗi gia đình Công chức BA HỘP SỮA như lời loan báo tại Thượngviện trước đây của ông Bộ Trưởng Phú Thủ tướng, vì sữa không được coi là nhu yếu phẩm.

Riêng ông Âu Ngọc Hồ (một chuyên viên Kinh tế lỗi lạc của Giao Chi), lại giải thích rằng: «40% sữa đặc có đường chỉ dùng để bọng người nhớn uống cà phê». Phân Xuất Quân Bình đánh trên sữa rất nhẹ. Thí dụ, một đũa lồi ù ửng một tháng 15 hộp sữa thì chỉ phải trả thêm có 30 tỉ (giá tiền mua 3 số Con Ong). Như vậy, bộ Kinh tế có «chốt đại» điều chỉnh, rồi liệt kê sữa vào hàng xa xỉ phẩm nó chỉ là một trục trặc kỹ thuật (vì ông Tổng trưởng là chuyên viên điều chỉnh bao tử Nhi đồng mờ li.)

Vấn theo Âu Tổng Trưởng anh minh thì dù rằng Hội Đồng Nội Các tuyên bố tăng lương Công chức Quân Nhân thì vườn chấu sao, ông nhất định không để đồng bạc bị phá giá vì ông đã «điều chỉnh» sự nhập cảng rất điều hòa — Trăm họ con nít An Nam cứ yên tâm mà khóc meo — nghe chưa?

Riêng tôi, một thành trên răng già, dưới tác đạn thổi. Tôi ngu như heo đông lạnh, nghĩa là chả biết gì sót cả, nên hiểu rằng — việc xếp hạng một món đồ vào loại nhu yếu phẩm không rõ rệt làm-chả hạn, như anh chàng hínhto phe thì «com đen» là nhu yếu phẩm — việc «Động Thóc» là việc, tôi cần thiết của anh ta. Nhưng với con nít còn trong Từ Dũ, Viện Dục Anh hoặc tại làng cô Nhi thì «Thóc» là một xa xỉ phẩm.

Trên một góc cạnh xã hội khác, «Chị em ta» là nhu yếu phẩm của những chàng G.I hoặc Đại Hán, hoặc Măng Sà Vương và Phi líp bin. Nhưng, trên bình diện khác, chấ hạn đối với ông công chức già, anh bình hai rách như tàu lá chuối trong cơn giông, thì cái món chị em ta, lại là một xa xỉ phẩm.

Cứ luận «Tam Quốc» như rứa thì ở các nước Tây Phương sữa chỉ là một nhu yếu phẩm — một nhu yếu

phẩm thăng dư như món «chị em ta» ở đất nước ta hôm nay.

Vậ y thì, có những ông nhóc mới vắc mặt nhập tịch Đại Ngu-cứ tưởng rứa là nhu yếu phẩm nên đã «chốt» bủ

Nay thì sữa không được xếp vào loại nhu yếu phẩm nên đã bị «leo thang» chúc đình... thì chỉ có những người đã có công «nhào dúc» ra bọng nhóc là xót xa mà chạy.. quanh 8 nẻo đường thành mà không tìm ra sữa..

Khò hơn nữa, các loại sữa bột như Guigoz, Babilac SMA ... v.v. mọi khi vẫn ngự chặt nich cá mặt cửa tiệm «pham - Ma - xiêng». Nay bỗng dưng, cũng làm cuộc «nay danh ân tích» phải, sữa nó ần dật về làm «tri sĩ» là phải-vì sữa mà thò mặt mặt ra thì ần đôn phân xuất liền.

Do đó, những người «Dân Dã» bình thường muốn tuân lệnh qua «Độc tỉ» hoặc muốn «ganh tí chơi» với đứal có tiền có bạc thì nay-nhờ ơn trên- sữa được xếp loại xa, xỉ phẩm (nhất là sữa Guigoz) nếu nói theo văn chương «vô luận» thì từ lúc bắt đầu chôn bố cho đến khi bốc một cũng chưa chắc đã tìm được một hộp sữa Guigoz với giá «bình thường» ở cái Thủ Đô Saigon hoặc ở Quốc gia Chợ nớn.

Chỉ khò mấy ông «y tế» ở nhà thương Nhi Đồng hoặc ở Chân y viện nhà Nước, mấy ngày nay đã mỗi tay phát thuốc «Té re» cho các đấng trẻ con vì lý do «đổi sữa» — Cái sự đi Té re một cách hung bạo này, nếu tán rông ra, mà «hiếu» — thì các đấng con nít ấy, đã chống Nhà Nước, hoặc nếu nói theo ngôn ngữ kinh tế thì sự đi «Té re» của con nít là một hành động «chống thuế» một cách khiêm tốn song mất vệ sinh tháy mồ.

Theo tôi, một thằng ngu và bần tháy mẹ, nên cứ nghĩ ngờ ngàng rằng: cái hàng OPV là nhà nhập cảng sữa Guigoz tại VN do ngài Dược Sư Nguyễn Cao Thăng làm chủ (Ngài Dược sư này giống như ông Cố vấn, hay Phụ tá «Kít xình De» của Tổng Thống «Ních Sàn» bên cạnh Tổng Thống Thiệu — nên mớ đến cái lông cẳng ngài... ngại lắm, quý vị ạ) — mà không sao, bên cạnh tôi còn có hàng triệu đứal bé đang «Té re» vì lạ sữa — nên tôi can đảm hỏi ngài Dược sư Cao Thăng rằng:

— Thưa Ngài, Ngài là một tay nhập cảng sữa Guigoz gần như

duy nhất tại đất nước hom hom này — Từ trước đến giờ (từ ngày Âu Tổng Trưởng lãnh đứal làm kinh tế) không bao giờ sữa Guigoz, khan hiếm Thế mà, tại sao từ ngày thứ sáu mươi ba tháng sáu (tức là ngày cái Phân xuất Quân Bình Sope ti) thì cái món sữa Guigoz lại biến mất Hay là, ngài muốn thu hết cả về để làm «Anh vãng Te» cần thủ Sau đó, ngài đóng thuế phân suất cho nhà nước mình bạch đảng hoàng dẫu đó... Rồi mới tung ra thị trường bán với giá mới, tức là giá đã đóng phân suất quân bình.

Nếu quả thực như rứa, kẻ gác Quán Giao Chi này bái phục ngài hết mình và hứa sẽ mời ngài uống nước đá chanh.

Riêng về, các ngài làm công việc kiếm nã kinh tế— Xin các ngài làm ơn đến kho hàng của OPV làm một phát «khám nghiệm» nếu tháy sữa quá... cũ (tức là tính theo Tam cá nguyệt) mà vẫn còn tồn kho— các ngài cứ việc thăng tay bút Bic làm một cú phạt— Rồi sau đó, cho xe cây «hớt sạch» đem thăng lên làng cô Nhi chiến tranh «biểu» cho những đứal trẻ ở đây... sống cho đến ngày tò Quốc Thanh bình Thịnh Vương— ơn của quý vị tôi sẽ đề ở tận trên «Thiên Đỉnh».

Còn đối với các «Thái Thú xỉ Thẩu» hiện, đang cai quản bao tử Dân Đại Ngu ở Quốc gia chợ Nhón Một Quốc gia có nhiều Huyền Sĩ về kinh tế— xin các xỉ Thẩu nhớ cho rằng cái Trụ Đổng mà ông cụ tổ Mã Viện «chúng mày» trồng ở Giao Chi với hàng chữ mất dạy: «Đổng Trụ chiết, Giao Chi Diệt»:

Đến nay, thì cái cột đồng đó đã được vùi cha nó xuống âm ty. Dân Giao Chi Anh hùng mà — Vì anh hùng nên không thêm thù vật, nên đã để cho Xỉ Thẩu làm mưa làm gió và có nơi nương tựa — Thế mà, các Xỉ Thẩu dèch biết điều. cái chớ gì cũng dẫu cơ tích trữ... Nhưng mà thôi, lòng nhân đạo của các Xỉ Thẩu nó chính ình một bụng như vậy. Tôi tháy và toàn dân tôi tháy, cái rôn của Xỉ Thẩu nó Thôn Thện Khi tới cửa công, thì cái «Rôn» Xỉ Thẩu nó vào «công hỉ nhâm xà» trước, rồi Thân xác Xỉ Thẩu Xách «Rôn» mới vào sau. Mỗi lần đến cửa Công thì lại 1 lần thăng Ngu khu Đen bị cái bụng phì lủ... đề 1 phát đến ngọt thờ.

(Ký sau tiếp)

CỬ SỪNG Cuộc đấu lý giữa Cái Bang và 3 ô. Tồng

Chưa bao giờ lại có được một cuộc đấu lý um sùm đến như thế. Đám Cái Bang vườn luôn luôn giữ cái tác phong ồn ào như mọi khi, nhưng lần này thì có vẻ sát khí đằng đằng hơn, hình như ai nấy đều chuẩn bị sẵn sàng rút kiếm ra khỏi vỏ. Từ đám Cái Bang 9 tuổi tới đám Cái Bang 3, 4 tuổi. Chỉ riêng có Bang Chú là thủy chung như nhất, lúc nào cũng chủ trương cái sự «lão già an chí thủ thân vi bản.»

Ái nói cũng phải hết. Ba ông Tồng được mời ra trước sân đường để Cái Bang chấ vấn.

Cái Bang 7 tuổi Trần tiên sanh mở đầu òng công kích. — Thưa Bang Chú, tôi xin đứal ra một điều kiện tiên quyết. Chúng ta đã bất tín nhiệm họ rồi, vậy thì có nên chấ vấn họ nữa hay không? Thiệt nghĩ, chấ vấn là thừa, vì một khi đã bất tín nhiệm rồi thì còn đối chọi mà làm chi cho tốn phí thì giờ vàng bạc.

Cái Bang 8 tuổi Diệp Sánh Sáng cũng sùng sộ đứng lên:

— Bất tín nhiệm là một chuyện nhưng đối chọi lại là một chuyện khác. Và lại, tuy mình bất tín nhiệm, nhưng họ vườn còn ngồi thủ lủ ở đó mình chưa có đủ túc số để biểu quyết bất tín nhiệm. vậy thì trong khi chờ đợi, ta cứ nên chấ vấn như thường lệ.

Cái Bang 9 tuổi Phan Đức Độ, một người đã có sáng kiến vay mấy triệu bạc của nhà Bảng Nhà Quê, nói là để nuôi gà, nhưng kỳ thực đứal cho vợ để đem cho vay lãi sanh xít dứt đùi, cũng lớn tiếng nói:

— Đủ túc số? Biết đến đời nào mới hội đủ túc số? Cái Bang của chúng ta đi tha phương cầu thực khắp nơi Người thì ở bên Tây lấy vợ Đám theo kiểu Phi Lạc sang Tàu; người thì ca bài con cá Hòa Bình ở bên Nhật, người thì mãi chạy áp phe để cho vợ thoát khỏi cái rắc rối. v.v. và vân vân. Một vài kẻ khác lại bận ra báo làm báo. «Kính thưa Bang Chú.»

«Cái Bang của chúng ta, nếu không kịp thời thanh lọc môn qui thì chấ mấy đời mà tiêu ma sự nghiệp! Diệp sánh sáng nghe đoạn, động lòng mà rặng:

— Quý hữu nói ki gì? Đấu thẩu ki gì? Tiên sư bớ đứal nào đi làm áp phe! Tiên sư cha đứal nào lợi dụng chức vụ để vay tiền nhà băng làm giàu làm có.

Bang Chú tháy không khí có mùi khẳn trương bên đập tay xuống bàn th ình thỉnh rồi phát ngôn:

— Sì tốp! Stop quarrelling please! Stop boxing the mouth! (Thôi! Đứng cãi nhau nữa! Đứng ỳnh vô mõm nữa!) Bĩ giờ hãy lấy biểu quyết xem có đồng ý chấ vấn không?

Cái Bang họ Trần lại nói: — Như vậy có nghĩa là ta vườn đối thọi với những người mà ta bất tín nhiệm?

Bang Chú đáp:

— Không đối thọi mí họ thì đối chọi mí ai bĩ giờ? Chúng cơ là họ vườn còn ngồi đó, vậy thì có nghĩa là họ vườn còn được tín nhiệm. Không nhẽ ta lại đổ: thọi mí củ khoai lang.

Thế là cuộc đối thọi bắt đầu.

CON VOI KINH TẾ

Ngẫm nghĩa ông Tồng Kinh tế Âu Ngọc Hồ, Cử Sùng thốt nghĩ đến 2 câu thơ của Tú Mỡ.

Hồ tù ngàn nổi con rông lón

Ngọc vết thương tình phải cố đeo!

Vàng thiệt thế, nên kinh tế Mít cái ngày hôm nay đứal không khác chi 1 cái hồ tù đứal rẫy những con rông lón vầy vũng. Nhưng ông Tồng Hồ lại không nghĩ rằng nên kinh tế ấy giống con rông lón mà nó lại giống con voi.

Nên chi ông đã phát ngôn rằng:

— Nó giống con voi!

Và các nhà doanh thương đã được mời tới để xem con voi kinh tế.

Ông sờ vào cái vòi thì lúc về đã mô tả nó dài ngừng ngoài và khi nó mềm thì nó nhún. Ông sờ vào cái đuôi thì lại biểu rằng nó xòm xoàm một cách rất hấp dẫn. Chỉ có ông sờ vào cái đé voi thì cái sự mô tả có mùi hấp dẫn nhất.

Kết cuộc, nên kinh tế khi mềm khi nhún khi lại xòm xoàm.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

✎ Tập đoàn CON ONG nữ cầu

GIÁM SÁT VIỆN, CÁC ÔNG CỬ LO BẤT TẾP RIU, CON ONG GIỚI THIỆU CÁ SỘP DAIHATSU

Từ một âm mưu trốn lậu thuế giữa Saigon Industries (Daihatsu đó) và công ty tham nhũng, bị các nhật báo vạch trần sự thật. Saigon Industries, hãng nhập cảng xe bốn bánh Daihatsu và công ty tham nhũng đã chạy tội bằng cách dựng tạo một cuộc tranh chấp thị trường giữa các nhà nhập cảng xe ba bánh với Daihatsu 4 bánh. Mục đích dựng tạo tranh chấp là để khóa lấp tội lỗi và để chứng minh với Giám Sát Viện rằng « xe Lambretta 3 bánh nó ghen ả, nó cay cú, nó chơi tối đay và nhâm ám chỉ " báo chí đã ăn tên của Lambretta để đánh thuế chêm mươn ". Những bài " cây dăng trả tiền " đã kích Daihatsu ký tên " người xe ba bánh " là những viên đá ném đi rồi dẫu tay. Những viên đá đó đã hạ một lượt uy tín của hãng Lambretta và báo chí.

Căn cứ theo bản minh xác của hãng Lambretta thì Lambretta không hề và không cần biết vụ trốn lậu thuế của Saigon Industries. Việc của giám sát viện hãy để Giám sát viện lo. Bởi thế, Lambretta làm ngõ và cũng chẳng sợ Daihatsu đánh bắt minh khỏi thị trường như Daihatsu đã nghĩ và tưởng để dựng tạo ra 1 tranh chấp hậu quả mặt Giám sát viện.

Trở lại vụ Saigon Industries, mà hôm nay gọi là Daihatsu cho nó dễ dàng, trốn thuế, ăn cắp — không, phải nói là "khẩu" mới đúng — "khẩu" ngoại tệ gọi ở ngoại

Nha Ngoại thương Bộ Kinh tế gửi cho (Công ty nhập cảng xe hơi họ) nhân mạnh rằng xe hơi phải đóng thuế nhập nội như đã ấn định. Nghĩa là từ 180 đến 280 phần trăm. Nhưng Daihatsu đã trá hình và chỉ phải đóng 10 phần trăm thuế nhập nội nghĩa là, một chiếc xe 4 bánh Daihatsu đóng thuế nhập nội có 10 ngàn bạc VN. Mĩa mai thay, một chiếc Honda hay một chiếc xe Suzuki cũng phải đóng đến 9 ngàn bạc thuế nhập nội. Bộ Kinh tế không có trách nhiệm gì về vụ trốn thuế của Daihatsu. Bộ chỉ cấp "lít xăng" nhập cảng một nhân hiệu xe nào đó. Đánh thuế là do sở thuế là do Quan Thuế. Lý do nào Quan Thuế đã đặc biệt "ưu đãi" xe Daihatsu? Và, được "ưu đãi" thế, Daihatsu và những cánh cửa của nó đã thoát được bao nhiêu tiền? Quan Thuế có "ăn có" không? Đó là vấn đề của Viện Giám Sát.

Thưa quý vị Giám Sát Viện,

Quý vị cứ mãi lo bắt những tép riu tham nhũng. Tuần báo Con Ong xin kính tặng quý vị những con cá sộp trong vụ Daihatsu. Quý vị hãy biểu diễn một pha ngoạn mục gấp gáp đi. Hãy úp nôm xuống, cam đoan vô được cả bọn. Vô riêng vụ này, hàng ngàn công chức đỡ phải trừ lương... khẩu lưu. Lại long trọng loan báo một bà lớn mà chồng thuộc công ty tham nhũng ăn có với Daihatsu, mấy hôm nay đã đi mua hàng triệu bạc hột soàn. Còn tậu cả vì la ở Pháp nữa đấy. Và có nhiều cổ phần ở các nhà hàng, tiệm ăn bên Pháp. Nặng lắm, quý vị Giám sát Viện ơi!

công bố một bản minh xác và cho biết hãng không chủ trương độc quyền chiếm thị trường bằng đòn của ma giáo. Những bài " cây dăng " là vô công hàng môn tà đạo nhằm bôi bẩn Lambretta và đề cao Daihatsu trốn lậu thuế hay không, đó là việc của Giám sát Viện, của dư luận, không phải việc của Lambretta. Việc của Lambretta là lo phục vụ quần chúng nghèo. Lambretta ba bánh nó đã gắn liền với đời sống người lao động Việt Nam từ dăng tạt quan diêm... không trốn thuế của Daihatsu theo Daihatsu trình bày. Nhưng muốn sáng tỏ. Thiết tưởng Viện Giám Sát nên điều tra vụ này để xoa dịu những thắc mắc trong dân chúng. Và đề dân chúng khỏi tưởng rằng nhân viên Bộ Kinh Tế hay Quan Thuế đã " com bin " mĩ lự Daihatsu. Rất mong Giám Sát Viện chiếu cố hãng Daihatsu, kẻo hãng này bị thiệt thòi sau những loạt bài tố cáo trốn thuế của báo chí.

TRÊN ĐỈNH YÊU THƯƠNG

Bạn Trầm Tử Thiêng vừa gửi tặng anh em Con Ong một tuyển tập nhạc nhan đề TRÊN ĐỈNH YÊU THƯƠNG. Sở Con Ong tại trần, bạn Tử Thiêng còn gửi tặng thêm cuốn băng stéreo thu những bản nhạc trong TRÊN ĐỈNH YÊU THƯƠNG do Thanh Lan và Tử Thiêng ca. Đây là những bản tình ca. Nhạc của Trầm Tử Thiêng chưa có những nét riêng biệt nhưng vẫn không thể lẫn vào loại nhạc "bài chời" đang thao túng tâm nhạc Giao Chi. Về lời tuy cũng chắt chiu đay xong chưa được súc tích. Ước mong lũ tai trâu Con Ong còn được nghe Trầm Tử Thiêng gửi vào hồn mình những giọng nhạc xao xuyến, nỗi xao xuyến hôm nay như một Trữnh Công Sơn.

Chỗ của nhạc vẫn còn rộng. Miền Nam chỉ mới có một Phạm Duy, một Phạm đình Chương, một Cung Tiến, một Trịnh công Sơn... Trầm tử Thiêng hãy sáng tác trong cô đơn. Đừng ồn ào. Nghệ thuật không thể tạo ra bằng sự khoa trương inh tai nhức óc.

CAN NHÀ DÂN BIỂU ĐÈN SÁNG MỘT PHÁT

Sau cái vụ cô Thương càng bị tố có ăn bần, một số cảnh sát được lệnh thuyền chuyên. Mãn cảnh sát tức là mãn công chức, được lệnh thuyền chuyên mà dểch đi là phải đi tù, đó là cái chắc.

Nhưng nhà dân biểu Nguyễn minh Đăng xót tình " thù tức " bèn mần một phát hội nhà báo lại " tố " Cảnh sát rất kỹ. Tố rằng đó là hành động trả thù những người đã tố Cò Quốc, thạc mác tiếp rằng tại sao bị tố mà Cò Quốc vẫn chêm chệ tại Nha vân vân và vân vân...

Dân biểu Đăng đình chánh rằng ng không phải vì người anh bị đòi mà bình vực những cảnh sát bị đòi. Ông nói thế, chắc chỉ có mình ông nghe được mà thôi. Bởi vì tư cách 1 người dân cử, lãnh bạc hơi kỹ từ khi nhẩy vô nhà Hát lớn tới giờ này ông đã làm được những cái quái gì cho dân chưa?

Ông phát ngôn nhưng không xét tới trường hợp cò. Quốc Hiện có Ủy Ban Bài Trừ tham nhũng và Giám sát viện, 2 cơ quan này có công bố hồ sơ cò Quốc, có truy tố ra toà chưa mà đòi giới thẩm quyền Cảnh Sát có thái độ? Đâu nhứt thiết hệ bị tố là đi tù ngay Các ông ham nói sạch sẽ hóa thế này, cải tiến cái khác, nhưng khi động đến thủ tục các ông thì các ông lại nhẩy như con chó chơi. Than ôi, vào quốc hội chỉ để bênh anh em bà con thôi ư?

QUAN THUẾ HÃY TRẢ LỜI ĐÂY LÀ XE THỰC DỤNG HAY XE DU LỊCH?

HỎI THĂM BỘ KINH TẾ

Cứ theo luật của Bộ Kinh Tế Giao Chi thì bất cứ một công ty nào được thành lập ở Giao Chi ta phải có điều kiện như thế này:

- 70 phần trăm người Việt Nam.
- 30 phần trăm người ngoại quốc

Nhưng Con Ong biết chắc trong công ty Saigon Industries có đến 65 phần trăm người ngoại quốc. Đường như, Saigon Industries chỉ là L' Ucia biến thể. Một công ty kỹ nghệ hoạt động trên đất giao chi mà bất hợp lệ có thể coi là bất hợp pháp không? Và đã bất hợp pháp tại sao Bộ Kinh tế vẫn cấp "lít xăng" cho họ nhập cảng Daihatsu? Không lẽ Bộ Kinh Tế để mặc cho tư bản Tây thao túng thị trường Giao Chi, vớ vét ngoại tệ gửi về Tây? Yêu cầu Bộ Kinh Tế hỏi thăm sức khỏe các thành phần người ngòm trong Saigon Industries.

MỘT BÀI BÁO CỦA THỜI THỂ NÓI VỀ VỤ DAIHATSU

Cách đây vài tuần, năm nhật báo cùng khởi dăng loạt bài vạch trần một vụ trốn lậu thuế của hãng nhập cảng xe Daihatsu. Song song với loạt bài điều tra này, trên nhiều nhật báo, người trong nước còn đọc được những bài " cây dăng có trả lệ phí " nhằm đổ tội cho những hãng Lambretta ba bánh âm mưu tấn công Daihatsu rồi dẫu tay. Vì những bài " cây dăng " đều nhân danh những người chạy xe Lam 3 bánh. Hãng Lambretta im lặng. Mãi gần đây, hãng này mới

quốc như thế nào, bao nhiêu, Con Ong xin trình bày với Giám sát viện đây.

Theo giá biểu thì một chiếc xe Pick up cả cabine, hai cánh cửa và thùng là 610 đô la Mỹ. Daihatsu chỉ nhập nội một nửa cabine, không có hai cánh cửa, không có thùng với giá 560 đô la Mỹ! Cần biết là giá bên Nhật (pờ-ri-phốp) hai cánh cửa đã 56 đô la Mỹ rồi. Đáng lẽ Daihatsu phải trừ cho cho nhà nước Giao Chi 150 đô la Mỹ, họ chỉ trừ có 50. Như thế, mỗi chiếc xe Daihatsu, Saigon Industries đã " khẩu " 100 đô la Mỹ để gửi ở Nhật và tư Nhật chuyển qua Tây, Thụy Sĩ. Rất có thể là như vậy đó.

Saigon Industries đã tung vào Việt Nam 200 chiếc Daihatsu. 200x100 : 20.000 đô la Mỹ. Mới kể sự "khẩu" ngoại tệ, một hình thức chuyên ngoại tệ tình vi và cao cường, Saigon Industries là liêm của nhà nước Việt Nam 20 ngàn đô la mỹ Đất nước ta đang nghèo khổ, khốn nạn 20 ngàn đô la đầu phải nhỏ nhỏ. Huống chi 65 phần trăm ngoại quốc ở trong công ty Saigon Industries đã thụ hưởng 20 ngàn đô la bất hợp pháp và là xương máu của nhân dân Việt Nam. Con Ong biết chắc rằng Saigon Industries sắp tung thêm 800 chiếc Daihatsu nữa (đã có lít xăng) Nếu duy trì tình trạng này, Saigon Industries còn "khẩu" thêm 800x100 : 80.000 đô la Mỹ! Vậy Giám Sát viện hãy tìm biện pháp ngăn chặn vụ chuyên ngoại tệ tình vi này càng sớm càng tốt.

Nói về sự trốn thuế mà Saigon Industries và công ty tham nhũng đã cấu kết với nhau. Con Ong xin dẫn chứng rằng... sách vở của Bộ Kinh tế. Trong một văn thư của

LỚP TOÁN LÝ HÓA
HUYỀN-NGỌC-TIỂU
 1-7-69 TỔNG KHAI GIẢNG CÁC LỚP HÈ
 Thất - Lục - Ngũ - Tứ - Tam AB - Nhị AB
 GHI TÊN TẠI :
 25 Ngô tùng Châu - Gia Định (Trường Tân Khoa)
 196, Trần quang Khải (Trường Tân Thạnh)
 631, Trần quốc Toản (trường Quốc Toản)
 268/1, Lý Thái Tô (trước trại tiếp cư Pétruský)

QUẢN NHIỆM NGUYỄN VĂN MINH
 In tại nhà in Dân Nguyễn 54 Võ Tánh SG